

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

17636 *RESOLUCIÓ de la Secretaria General Tècnica per la qual es disposa la publicació de la Declaració elaborada pel Ministeri de l'Interior en compliment del que disposa el Conveni de cooperació transfronterera en matèria policial i duanera entre el Regne d'Espanya i la República Francesa, fet «ad referendum» a Blois el 7 de juliol de 1998. («BOE» 242, de 9-10-2007.)*

En compliment del que preveu l'article 1 del Conveni de cooperació transfronterera en matèria policial i duanera entre el Regne d'Espanya i la República Francesa, el Ministeri de l'Interior declara que el Cos de Policia de la Generalitat de Catalunya –Mossos d'Esquadra– constitueix, en l'àmbit de les seves competències, servei competent per la part espanyola per a l'execució i aplicació del Conveni.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 27 de setembre de 2007.–El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

17769 *LLEI 24/2007, de 9 d'octubre, per la qual es modifica la Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal. («BOE» 243, de 10-10-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 124 de la Constitució atribueix al ministeri fiscal la missió de promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la llei. Amb la finalitat d'aconseguir més eficàcia i eficiència en el compliment d'aquesta rellevant missió del ministeri públic, es fa necessari abordar una sèrie de modificacions substancials al vigent Estatut orgànic del ministeri fiscal, aprovat per la Llei 50/1981, de 30 de desembre, norma que, per bé que ha suposat una sòlida base per regular el ministeri fiscal durant vint-i-cinc anys, necessita una adaptació en conjunt a les noves exigències que reclama la societat.

En efecte, el desenvolupament social, econòmic i tecnològic, d'una banda, i la consolidació de l'estat de les autonomies, d'altra, al costat de l'evolució del procés –en especial del procés penal– cap a fórmules que exigeixen una presència i intervenció molt més gran del fiscal,

avui exigeixen la reordenació íntegra de les coordenades organitzatives del ministeri públic, en el doble pla de la seva capacitat d'especialització i d'implantació territorial, de manera que la seva necessària unitat d'actuació es tradueixi, com a garantia essencial dels ciutadans, en una presència del fiscal igual, i amb el mateix grau d'especialització per matèries, en qualsevol punt d'Espanya.

La present reforma persegueix, en primer lloc, reforçar l'autonomia del ministeri fiscal com a òrgan de rellevància constitucional i la millora de la seva capacitat funcional, amb especial atenció, en aquest terreny, a la Fiscalia General de l'Estat. També persegueix actualitzar-ne l'estructura, buscant més eficàcia d'acord amb un criteri d'especialització i de reordenació del seu model d'implantació geogràfica. I, finalment, es proposa introduir millores de caràcter tècnic que afecten la regulació dels procediments d'actuació externs i interns de la Fiscalia, alhora que pretén aconseguir una definició més clara de la carrera fiscal com a carrera professional, afavorint un esglaonament més racional de la piràmide jeràrquica en què s'integren els fiscals.

II

Un dels objectius que es pretén assolir amb la present reforma és dotar el ministeri fiscal de més autonomia en l'exercici de les seves funcions, que contribueixi a reforçar de cara a la societat el principi d'imparcialitat que presideix la seva actuació de conformitat amb el que preveu l'article 124.1 de la Constitució.

Per a això, es modifica el règim de nomenament i cessament del fiscal general de l'Estat, establint noves garanties addicionals en la seva regulació, i respectant en tot cas el sistema de designació que regula l'article 124 de la Constitució. En aquest sentit, el candidat a fiscal general proposat pel Govern, després de l'audiència preceptiva del Consell General del Poder Judicial, s'ha de sotmetre a una compareixença davant una comissió del Congrés dels Diputats abans de ser nomenat pel Rei. A la vegada, la introducció de causes objectives de cessament constitueix una garantia del marge d'autonomia del fiscal general per tal com desapareix la lliure decisió de cessament sense causa per part de l'executiu.

Per garantir més autonomia del ministeri públic en l'exercici de les seves funcions, s'introdueix la necessària intervenció de la Junta de Fiscals de Sala, màxim òrgan assessor del fiscal general en matèria jurídica, sempre que el fiscal general hagi d'impartir instruccions als seus subordinats en qualsevol assumpte que afecti membres del Govern, sigui quina sigui la posició processal.

En aquesta mateixa línia, es modifica el règim d'absència dels fiscals, de manera que la decisió d'apartar o no el fiscal general de l'Estat en aquests casos es residentia a l'interior del mateix ministeri fiscal, en concret a la Junta de Fiscals de Sala, aprofitant la condició d'òrgan col·legiat de perfil essencialment jurídic.

Finalment, es reafirma el caràcter neutral i operatiu dels òrgans tècnics de la Fiscalia General de l'Estat, fet que suposa incloure una expressa previsió legal conforme els membres de la Secretaria Tècnica, la Unitat de Suport i la Inspecció no es puguin presentar com a candidats a les eleccions al Consell Fiscal.

III

La necessitat de modernitzar i racionalitzar l'estructura del ministeri fiscal constitueix un altre dels objectius principals d'aquesta Llei. Amb aquesta finalitat, es potencia la figura del tinent fiscal del Tribunal Suprem, redefinint de manera explícita les seves funcions de direcció ordinària de la fiscalia de l'alt tribunal i de substitució del fiscal general, i reflectint-se aquesta major rellevància institucional en el sistema de provisió del càrrec, quan

s'exigeix una antiguitat d'almenys tres anys a la primera categoria de la carrera fiscal.

D'altra banda, s'introdueix la Unitat de Suport com a òrgan integrat per fiscals i funcionaris, que queda encarregat de tasques d'assistència a la Fiscalia General de l'Estat en matèria de representació institucional i relacions amb els poders públics; de la comunicació i relacions amb els mitjans i gestió de l'atenció al ciutadà, i d'anàlisi i determinació de les propostes relatives a necessitats d'organització i funcionament del ministeri fiscal en matèria d'estadística, informàtica, personal, mitjans materials, informació i documentació.

També com a novetat, amb absolut respecte del règim de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de competència i organització de la jurisdicció militar, s'incorpora a aquesta Llei la figura de la Fiscalia Jurídica Militar, com a òrgan del ministeri fiscal. Per això s'ha d'ubicar sistemàticament dins de l'Estatut com correspon al principi d'unitat orgànica, malgrat que, amb la sola excepció d'un fiscal de sala, es tracti d'una fiscalia no servida per la carrera fiscal.

També, des del punt de vista de la racionalització del funcionament del ministeri fiscal, es regula com a novetat la figura del fiscal de sala delegat, que suposa la consagració legal del clàssic sistema de delegació de funcions per part del fiscal general. Els avantatges del nou sistema són, d'una banda, la descàrrega de l'evident excés de concentració de tasques en la figura del fiscal general i, d'una altra, facilitar l'assumpció pels esmentats fiscals de sala delegats de responsabilitats en matèria de coordinació i impartició de criteris a través de la proposta al fiscal general de les circulars o instruccions que considerin necessàries, tasca que, des del punt de vista de la unitat d'actuació, queda més ben coberta atès el seu grau d'especialització i experiència.

IV

Amb la finalitat d'aconseguir més eficiència en l'actuació del ministeri fiscal, s'opta decididament per donar més impuls al principi d'especialització com a resposta a les noves formes de criminalitat que han sorgit en els últims temps. Aquesta opció té la màxima expressió en les fiscalies especials, denominació genèrica que a partir d'ara s'estén a les dues que treballen a l'àmbit estatal, respecte de les quals es proposa una refosa del text legal que n'unifiqui tant com sigui possible la naturalesa, el règim d'organització i el funcionament. El primer dels canvis que es du a terme afecta la denominació concreta de cadascuna d'aquestes fiscalies especials, que passen respectivament a anomenar-se Fiscalia Antidroga, i Fiscalia Anticorrupció i contra la Delinqüència Organitzada.

En la delimitació competencial de la Fiscalia Antidroga s'opta, d'una banda, per simplificar una excessiva casuística i en bona mesura redundant enumeració de tasques i, d'una altra, per estendre l'àmbit d'actuació a tots els expedients i procediments que es refereixin a assumptes per als quals és competent per raó de la matèria. A la vegada, s'inclouen de manera expressa al seu àmbit competencial els delictes de blanqueig de capitals relacionats amb el tràfic d'estupefaents.

Amb relació a la Fiscalia Anticorrupció i contra la Delinqüència Organitzada es du a terme una reforma de més gran calat, atès que s'actualitza la llista de delictes objecte de la seva activitat amb clara vocació de futur, com ho demostra el fet que es prevegi la futura incorporació al Codi penal dels delictes de corrupció en el sector privat, fruit dels compromisos europeus d'Espanya en matèria d'harmonització legal; alhora que se suprimeixen les referències concretes a la ubicació sistemàtica dels tipus en el Codi penal, i es dona preferència, perquè és més perdurable, a la menció genèrica del «nomen iuris» dels delictes corresponents. En tot cas, el canvi més gran

respecte a aquesta fiscalia especial es produeix en ampliar el seu ràdio d'actuació a tot un gènere d'activitats presumptament delictives que fins a aquest moment podien quedar extramurs del seu marc competencial, i que coincideixen amb la noció genèrica de delinqüència organitzada.

D'altra banda, per facilitar l'actuació d'aquesta fiscalia especialitzada s'amplia el termini de les diligències d'investigació que pugui portar a terme respecte dels delictes de la seva competència fins a una durada màxima de dotze mesos llevat de pròrroga acordada mitjançant decret motivat del fiscal general de l'Estat.

V

L'organització territorial del ministeri fiscal és objecte d'una nova regulació per aconseguir un doble objectiu: d'una banda, l'adequació a l'estat de les autonomies i, d'una altra, per permetre un desplegament territorial més eficient que permeti afrontar en millors condicions les funcions que té atribuïdes el ministeri fiscal.

Per acomodar l'organització territorial del ministeri fiscal al model constitucional de l'Estat de les autonomies s'opta per reforçar en tots els aspectes la figura del fiscal en l'àmbit de les comunitats autònomes, mitjançant la creació de la figura del fiscal superior de la comunitat autònoma, que substitueix els actuals fiscals en cap dels tribunals superiors de justícia. Aquest nou fiscal superior assumeix la representació institucional del fiscal a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, a més de fer-se càrrec de la direcció efectiva del ministeri públic en aquest territori. D'altra banda, el fiscal superior té, alhora, una dimensió institucional com a interlocutor amb les autoritats de la comunitat autònoma, atès que està obligat a remetre, i si s'escau presentar, la memòria anual davant l'assemblea legislativa de la comunitat.

Aquesta necessària adequació a l'organització territorial de l'Estat de les autonomies també s'aconsegueix mitjançant la creació de la Junta de Fiscals Superiors de les Comunitats Autònomes, que pretén articular en un vèrtex col·legiat aquesta dimensió territorial del fiscal, el reflex orgànic de la qual fins ara ha estat exclusivament radial, sense mecanismes institucionals de coordinació horitzontal, que finalment s'ha demostrat que són imprescindibles per a una aplicació adequada i efectiva del principi d'unitat d'actuació a tot el territori de l'Estat.

VI

Entre els canvis organitzatius hi ha la modificació de la relació entre l'estructura de la fiscalia en l'àmbit provincial i en l'àmbit de la comunitat autònoma, amb l'establiment exprés de l'existència de dependència jeràrquica entre el fiscal superior de la comunitat autònoma i els fiscals en cap de les províncies, als quals presideix en la junta corresponent i respecte dels quals exerceix totes les funcions que, en la regulació de l'Estatut, implica la superioritat jeràrquica.

Per tant, és per aquest motiu que el fiscal superior apareix en aquesta Llei com a fiscal en cap de la fiscalia de la comunitat autònoma, i que aquesta fiscalia es constitueixi com a òrgan diferenciats de les fiscalies de les audiències provincials. Aquest desdoblament orgànic té com a conseqüència l'aparició d'un fiscal en cap provincial on en l'actualitat només hi ha el del Tribunal Superior de Justícia, i la dotació de la plantilla corresponent de la fiscalia de la comunitat autònoma, els integrants de la qual despatxen els assumptes del Tribunal Superior, atès el previsible increment del seu volum d'activitat com a conseqüència de les reformes processals en marxa. No obstant això, s'exclou la possibilitat que a les comunitats autònomes uniprovincials en què el volum de feina no justifiqui el desdoblament d'òrgans, es pugui mantenir l'acumula-

ció actual de funcions en una sola fiscalia, que és la de la comunitat autònoma, i en un sol cap, que és el fiscal superior.

VII

Per aconseguir l'objectiu d'assolir un desplegament territorial més eficient del ministeri fiscal per exercir les seves funcions, s'introdueixen canvis en l'organització a l'àmbit provincial, així com a l'articulació territorial de l'especialització de la fiscalia a través de les seccions corresponents.

En l'àmbit provincial se substitueix la clàssica denominació de fiscalia de l'audiència provincial per la de fiscalia provincial, atès que es constata que aquest òrgan no només atén l'Audiència, sinó que també presta servei al conjunt dels jutjats i tribunals de la província.

En aquesta matèria, la principal novetat és la regulació de l'estructura infraprovincial, que es du a terme sobre la base de dues noves figures: les fiscalies d'àrea i les seccions territorials de les fiscalies provincials. La finalitat de superar l'actual sistema d'adscripcions permanents, conegudes com a destacaments, i la necessitat de crear una estructura del ministeri fiscal a escala del territori de la província que permeti la proximitat als òrgans jurisdiccionals no radicats a la capital, i que permeti en un futur una eventual assumpció de la direcció de la investigació penal per part dels fiscals, són raons suficients perquè aquesta Llei articuli l'organització territorial al si de la província.

Per a això, es creen les fiscalies d'àrea per als llocs que, sense que siguin capital de província, presentin aglomeracions importants de població i, en tot cas, una concentració significativa d'òrgans judicials, que, com a supòsit concret en què la creació de l'òrgan és obligada, se singularitzen en els casos en què les audiències provincials desplacen una secció de manera estable. Aquestes noves fiscalies són òrgans autònoms i diferenciats de les fiscalies provincials, i tenen un fiscal en cap designat mitjançant concurs, subordinat jeràrquicament al fiscal provincial, i integrat sota la presidència d'aquest últim a la Junta de Coordinació, que reuneix tots els fiscals en cap d'àrea de la província i els degans de la fiscalia provincial.

El sistema es completa amb les seccions territorials de les fiscalies provincials, que en realitat només són destacaments reduïts, en la terminologia actual, amb els quals s'assegura la presència del fiscal en els llocs que, sense que compleixin els requisits necessaris per crear una fiscalia d'àrea, exigeixen, per la seva llunyania de la seu provincial o per qualsevol altre motiu, una presència del fiscal no subjecta a desplaçaments permanents. No obstant això, aquestes seccions, integrades directament en la fiscalia provincial a efectes orgànics i jeràrquics, i dirigides per un degà, segueixen constituint —com les adscripcions permanents actuals— destinacions diferents de la fiscalia matriu, amb la finalitat de dotar de seguretat jurídica respecte de la seva situació els fiscals que ocupin les places respectives.

Un segon pressupòsit per aconseguir un desplegament territorial eficient del ministeri públic és aconseguir que el principi d'especialització formi part substancial de l'estructura organitzativa de la fiscalia. Per a això, aquesta Llei aclareix el règim organitzatiu i de funcionament dels fiscals delegats de les fiscalies especials i de les seccions especialitzades als diversos òrgans territorials del ministeri fiscal.

Així, en relació amb les fiscalies especials s'enforteix i s'unifica el model d'organització desconcentrada, mitjançant l'aclariment de les normes que regulen la designació de fiscals delegats en els diferents òrgans territorials, i sobretot la seva vinculació funcional amb el fiscal en cap de l'òrgan estatal, i es precisa el règim de relació jeràr-

quica de manera que, en la mesura del que sigui possible, es puguin evitar, i en tot cas resoldre's simplement i ràpidament, els eventuals conflictes derivats de la «doble dependència» de la fiscalia especial i territorial. Són elements essencials per aconseguir aquest objectiu, d'una banda, la determinació específica del grau de dedicació, exclusiva o compartida, del fiscal delegat, que s'ha de concretar a les instruccions que pugui impartir el fiscal general de l'Estat i sobretot el decret de nomenament, i d'una altra banda, la integració d'aquest delegat a la secció especialitzada en delictes d'anàloga o similar naturalesa que, si s'escau, hi pugui haver a l'òrgan territorial, amb la finalitat d'afavorir la coordinació i evitar la dispersió d'esforços entre la fiscalia especial i els fiscals del territori.

En segon lloc, la Llei recull la idea de crear seccions especialitzades per matèries a les fiscalies territorials, solució organitzativa àmpliament estesa de fet en moltes fiscalies, i que fins a la data tenia un suport legal exprés en matèria de menors i violència de gènere. En aquest sentit, es pretén aclarir el model i dotar-lo d'homogeneïtat organitzativa, atenent el volum de feina i les dimensions de la plantilla de cada fiscalia. Per a això, es generalitza la denominació secció per designar aquestes unitats de referència a cada òrgan del ministeri fiscal, sense que la possibilitat que aquesta secció sigui unipersonal constitueixi cap anomalia, sinó, més aviat al contrari, la solució al problema de sotmetre a un règim homogeni una organització composta per unitats de dimensions molt desiguals. D'aquesta manera, el fiscal o fiscals especialistes es poden dedicar a la seva àrea, segons les característiques de cada fiscalia, en règim d'exclusivitat o compatibilitzant aquesta activitat especialitzada amb la prestació d'altres serveis; i en els llocs més petits poden assumir sense problema diverses especialitats, i això senzillament significa que la fiscalia pot oferir a la societat del lloc en què s'inserix un referent concret, conegut i accessible. Aquest també és un referent a l'àmbit intern, atès que es doten d'esquelet organitzatiu autèntiques xarxes d'especialistes que han de permetre articular la coordinació vertical i unificació de criteris des de la cúspide del corresponent fiscal de sala delegat, però conservant el fiscal en cap de cadascun dels òrgans territorials la seva plena competència organitzativa i la seva posició a l'organigrama jeràrquic. Tanmateix, la constitució de seccions no s'ha de limitar al tractament de determinats tipus de matèries, sinó que també pot servir, a les fiscalies d'unes dimensions més grans, per racionalitzar i distribuir la feina genèrica, com de fet es produeix des de fa anys a les grans capitals.

Aquestes seccions, per raó de les seves dimensions i la seva càrrega de treball, es poden constituir, en els termes en què la configuració de la plantilla ho permeti a cada lloc, sota la dependència d'un fiscal degà nomenat pel fiscal general de l'Estat a proposta del fiscal en cap, seguint el model de fiscal delegat introduït per la Llei 14/2003, la denominació del qual s'ha preferit canviar perquè, en aquest cas, podria induir a confusió amb la figura del fiscal delegat de les fiscalies especials, on n'hi hagi. Sense perjudici, per descomptat, que les dues funcions puguin eventualment confluïr en una mateixa persona, a través dels mecanismes respectius de designació.

VIII

Finalment, la Llei introdueix una sèrie de canvis en l'organització de la carrera fiscal adreçats a facilitar la mobilitat i la temporalitat en l'exercici dels càrrecs, així com a modernitzar el règim d'infraccions i sancions.

En primer lloc, s'ajusta el règim dels ascensos de categoria dins de la carrera fiscal, concretament pel que fa a la funció que competeix al Consell Fiscal respecte de les propostes que ha de formular el fiscal general de l'Estat. S'adapta en aquest punt la redacció de l'article 13.1 a la

interpretació que fa el Tribunal Suprem al fins ara vigent article 13.1.b), que ha estat pacífica des de la seva formulació fa nou anys.

La temporalitat als càrrecs ha estat objecte de revisió en aspectes concrets amb el propòsit de regular-la d'una manera més coherent amb els que han de ser els seus vertaders fins, a saber, la renovació periòdica en l'exercici de la responsabilitat pública, més d'acord amb les regles de funcionament d'una societat democràtica que amb la naturalesa vitalícia dels càrrecs, i al mateix temps amb la intenció d'aconseguir una rotació raonable en els nomenats, que puguin servir d'al·licient a l'orientació professional dels fiscals. Per a això, es reafirma el caràcter temporal de tots els càrrecs amb responsabilitat directiva o de coordinació pròpia, és a dir, les tasques que no procedeixen de la mera delegació de funcions, que òbviament es regeix per les regles generals de la revocabilitat i l'extinció pel cessament del delegant. Amb això es pretén resoldre els dubtes que, a causa d'una certa insuficiència o descoordinació normativa, havien suscitat, per exemple, el lloc de fiscal de sala delegat de violència de gènere, o el de la unitat de suport, que, atès que són òrgans unipersonals sense fiscalia, podien quedar fora d'una interpretació literal del vigent article 41, que tan sols esmenta, als efectes de renovació periòdica, els caps de seccions de la fiscalia del Tribunal Suprem. Així doncs, la Llei deixa clar que tots els fiscals en cap i els que exerceixen un càrrec amb responsabilitat pròpia específica, definit per llei o inclòs expressament a la plantilla, han de ser objecte de renovació quinquennal.

En aquest sentit, la vigència del principi de temporalitat també s'estén expressament als fiscals de la Secretaria Tècnica i de la Unitat de Suport, i atenent la condició de càrrecs de lliure designació es connecta naturalment la seva permanència al càrrec a la del fiscal general que els nomena. Tanmateix, tenint en compte que aquests òrgans no només exerceixen tasques d'assistència al fiscal general, sinó també altres de naturalesa funcional, transcendents per al funcionament de la Fiscalia General i del ministeri fiscal en conjunt, es preveu que els cessants continuïn en funcions fins a la seva substitució, o, fins i tot, confirmació, per part del nou fiscal general, i així es busca la garantia que el canvi al comandament del ministeri fiscal no generi un buit en activitats imprescindibles.

Una altra manifestació innovadora concreta de la temporalitat és la introducció d'un termini màxim total per exercir les funcions de fiscal de la Inspecció, que es fixa en deu anys. La necessitat d'imposar un termini es justifica en l'exigència de garantir una determinada capacitat de renovació en un òrgan que controla la gestió i assumeix funcions essencials en matèria disciplinària, atès que la configuració com a destinació vitalícia topa directament amb la seva eficàcia i eficiència com a òrgan, alhora que suposa un règim discordant en relació amb òrgans tècnics de similar naturalesa, com per exemple la Inspecció del Consell General del Poder Judicial.

Establert el principi de temporalitat als càrrecs, també es modifica el règim de la renovació temporal quant als seus efectes. I, així, s'habiliten els fiscals de sala cessants d'una prefectura per poder ser adscrits a la Fiscalia del Tribunal Suprem, com fins ara, o a qualsevol altra el cap de la qual sigui de la primera categoria, en un intent d'aprofitar millor la seva experiència i especialització. En el cas dels fiscals territorials, es permet al fiscal en cap que cessa l'opció entre romandre adscrit a l'òrgan on va exercir el càrrec o tornar a la fiscalia on prestava servei abans de ser nomenat.

En aquesta mateixa línia, iniciada per la Llei 14/2003, de 26 de maig, d'incorporar plenament principis constitucionals i democràtics com el de la temporalitat de l'exercici dels càrrecs que impliquen una especial responsabilitat en el funcionament de la institució, es fa necessari aplicar el dit règim de mandat temporal tant als tinentes

fiscals de les fiscalies el fiscal en cap de les quals pertany a la primera categoria, com als tinentes fiscals de les actuals fiscalies dels tribunals superiors de justícia. Als primers, atenent el contrast entre l'enorme rellevància de les funcions que exerceixen als òrgans esmentats i les dimensions relativament reduïdes de les seves plantilles, situació que sovint requereix que el tinent fiscal assumeixi funcions de gran responsabilitat i transcendència que el fiscal en cap no pot assumir, a més de substituir-lo en els casos en què la Llei ho imposa; tasca aquesta última que, atesa la naturalesa del càrrec i la mateixa categoria del substituït, determina aquest mateix grau, molt elevat, de responsabilitat. I als tinentes fiscals dels tribunals superiors de justícia, perquè després de la creació de les noves fiscalies de les comunitats autònomes passin a exercir-hi el mateix càrrec. Per tant, assumeixen funcions que, sigui en substitució o per delegació del respectiu fiscal en cap, poden comportar noves responsabilitats de més gran calat que les que fins ara exerceixen, i a més la coherència del sistema exigeix inexcusablement excloure una inevitable paradoxa, si es manté el caràcter vitalici: la ubicació dels tinentes fiscals esmentats en una posició —tot i que sigui delegada o temporal— de superioritat jeràrquica respecte dels fiscals en cap provincials i d'àrea, els quals sí que estan sotmesos a l'examen de responsabilitat quinquennal que implícitament comporta la temporalitat del seu càrrec.

En relació amb el règim disciplinari, s'adapta per als fiscals la possibilitat, que hi ha per als jutges, que la sanció de separació de la carrera per haver perpetrat un delictes dolós pugui ser flexibilitzada pel fiscal general en determinats casos menys greus. També s'introdueix una modificació orientada al propòsit general de la Llei relatiu a més autonomia del ministeri fiscal, i se sancionen les conductes que puguin posar en perill la imparcialitat del fiscal per la participació en actes de naturalesa política o per adreçar als poders, autoritats o funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, invocant la condició de fiscal, o servint-se d'aquesta condició. I, en fi, es dota de coherència el sistema de valoració del coneixement i consegüent ús de les llengües cooficials a les comunitats autònomes on n'hi hagi, atès que cataloga com a infracció lleu la negativa injustificada a l'ús d'aquesta llengua el coneixement de la qual s'ha acreditat com a mèrit.

Article únic. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.*

U. Es modifica l'apartat u de l'article segon, que queda redactat de la manera següent:

«Article segon:

U. El ministeri fiscal és un òrgan de rellevància constitucional amb personalitat jurídica pròpia, integrat amb autonomia funcional en el poder judicial, i exerceix la seva missió per mitjà d'òrgans propis, d'acord amb els principis d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica i amb subjecció, en tot cas, als de legalitat i imparcialitat.»

Dos. Es modifiquen els apartats cinc, deu i onze de l'article tercer, que queda redactat de la manera següent:

«Article tercer.

Cinc. Intervenir en el procés penal, i instar a l'autoritat judicial l'adopció de les mesures cautelars que siguin procedents i la pràctica de les diligències adreçades a aclarir els fets o instruint directament el procediment a l'àmbit del que disposa la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels

menors; pot ordenar a la policia judicial les diligències que consideri oportunes.

Deu. Vetllar per la protecció processal de les víctimes i per la protecció de testimonis i perits, i promoure els mecanismes previstos perquè rebin l'ajuda i assistència efectives.

Onze. Intervenir en els processos judicials d'empara, així com en les qüestions d'inconstitucionalitat en els casos i de la manera que preveu la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.»

Tres. Es modifica l'article quart, que queda redactat de la manera següent:

«Article quart.

El ministeri fiscal, per exercir les seves funcions, pot:

U. Interessar la notificació de qualsevol resolució judicial i la informació sobre l'estat dels procediments, i pot demanar que se li'n doni vista sigui quin sigui el seu estat, o que se li remeti una còpia de qualsevol actuació, per vetllar pe compliment exacte de les lleis, terminis i termes, i promoure, si s'escau, les correccions oportunes. Així mateix, pot demanar informació dels fets que hagin donat lloc a un procediment, sigui de la classe que sigui, quan hi hagi motius racionals per considerar que el seu coneixement pugui ser competència d'un òrgan diferent del que hi està actuant. També pot accedir directament a la informació dels registres oficials l'accés als quals no estigui restringit a control judicial.

Dos. Visitar en qualsevol moment els centres o establiments de detenció, penitenciaris o d'internament de qualsevol classe del seu territori respectiu, examinar els expedients dels interns i sol·licitar tota la informació que consideri convenient.

Tres. Requerir l'auxili de les autoritats de qualsevol classe i dels seus agents.

Quatre. Donar a tots els funcionaris que constitueixen la policia judicial les ordres i instruccions escaients en cada cas.

Cinc. Informar l'opinió pública dels esdeveniments que es produeixin, sempre a l'àmbit de la seva competència i respectant el secret del sumari i, en general, els deures de reserva i sigil inherents al càrrec i als drets dels afectats.

Les autoritats, funcionaris o organismes o particulars requerits pel ministeri fiscal en l'exercici de les facultats que enumeren aquest article i el següent han d'atendre inexcusablement el requeriment dins dels límits legals. Igualment, i amb els mateixos límits, han de comparèixer davant el fiscal quan aquest ho disposi.

Sis. Establir a les seus de les fiscalies provincials, i a les que es consideri necessari, centres de relació amb les víctimes i els perjudicats de les infraccions criminals comeses en la seva circumscripció i per les quals se segueix procés penal als jutjats o tribunals de la circumscripció, amb la finalitat de conèixer els danys i perjudicis que hagi sofert i perquè aportin els documents i altres proves de què disposin per acreditar la seva naturalesa i abast.»

Quatre. Es modifica l'article cinquè, que queda redactat de la manera següent:

«Article cinquè.

U. El fiscal pot rebre denúncies, i les ha d'enviar a l'autoritat judicial o decretar-ne l'arxivament, quan no trobi fonaments per exercir cap acció; en aquest últim cas, ha de notificar la decisió al denunciant.

Dos. Igualment, i per aclarir els fets denunciats o que apareguin als atestats dels quals conegui, pot portar a terme o ordenar les diligències per a les quals estigui legitimat segons la Llei d'enjudiciament criminal, les quals no poden suposar l'adopció de mesures cautelars o limitatives de drets. No obstant això, el fiscal pot ordenar la detenció preventiva.

Totes les diligències que el ministeri fiscal practiqui o que es portin a terme sota la seva direcció gaudeixen de presumpció d'autenticitat.

Els principis de contradicció, proporcionalitat i defensa han d'inspirar la pràctica d'aquestes diligències.

Amb aquesta finalitat, el fiscal ha de rebre declaració al sospitós, el qual ha d'estar assistit per un lletrat i pot tenir coneixement del contingut de les diligències practicades. La durada d'aquestes diligències ha de ser proporcional a la naturalesa del fet investigat, i no pot excedir els sis mesos, llevat de pròrroga acordada mitjançant decret motivat del fiscal general de l'Estat. No obstant això, les diligències d'investigació en relació amb els delictes a què fa referència l'apartat quatre de l'article dinou del present Estatut tenen una durada màxima de dotze mesos llevat de pròrroga acordada mitjançant decret motivat del fiscal general de l'Estat.

Tres. Transcorregut el termini oportú, si la investigació ha evidenciat fets de significació penal i sigui quin sigui l'estat de les diligències, el fiscal ha de procedir a la judicialització, i a aquest efecte ha de formular l'oportuna denúncia o querrela, llevat que sigui procedent el seu arxivament.

El fiscal també pot incoar diligències preprocesals adreçades a facilitar l'exercici de les altres funcions que l'ordenament jurídic li atribueix.»

Cinc. Es modifica l'article onze, que queda redactat de la manera següent:

«Article onze.

U. En el marc de les seves competències i quan els òrgans de govern de les comunitats autònomes interessin l'actuació del ministeri fiscal en defensa d'interès públic, s'han d'adreçar, i posar-ho en coneixement del Ministeri de Justícia, al fiscal superior de la comunitat autònoma, el qual ho ha de posar en coneixement del fiscal general de l'Estat, qui, escoltada la Junta de Fiscals de Sala, ha de resoldre el que escaigui, ajustant-se en tot cas al principi de legalitat. Sigui quin sigui l'acord adoptat, se n'ha d'informar a qui hagi formulat la sol·licitud.

Dos. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes han d'elaborar una memòria sobre l'activitat de les fiscalies del seu àmbit territorial, que han d'eleva al fiscal general de l'Estat. Així mateix, n'han de remetre una còpia al Govern, al Consell de Justícia i a l'assemblea legislativa de la comunitat. Han de presentar la memòria davant l'assemblea legislativa de la comunitat dins dels sis mesos següents al dia en què es va fer pública.

Els fiscals superiors de les comunitats autònomes han de col·laborar amb l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma en els mateixos termes i condicions que preveu l'article anterior per a les relacions entre el fiscal general de l'Estat i les Corts Generals.

Tres. Els membres del ministeri fiscal han de col·laborar amb les comunitats autònomes que tinguin competències en matèria de justícia per a l'efectivitat de les funcions que les comunitats tenen en matèria de mitjans materials i personals al servei de l'Administració de Justícia i han de participar en

els òrgans de col·laboració que en el seu àmbit territorial constitueixin els diferents operadors i instàncies implicats a l'Administració de Justícia amb la finalitat d'analitzar, debatre i realitzar estudis sobre matèries relacionades amb l'Administració de Justícia. Es poden establir convenis amb les comunitats autònomes amb l'autorització prèvia del fiscal general de l'Estat.

Sis. Es modifica l'article dotze, que queda redactat de la manera següent:

«Article dotze.

Són òrgans del ministeri fiscal:

- a) El fiscal general de l'Estat.
- b) El Consell Fiscal.
- c) La Junta de Fiscals de Sala.
- d) La Junta de Fiscals Superiors de les Comunitats Autònomes.
- e) La Fiscalia del Tribunal Suprem.
- f) La Fiscalia davant el Tribunal Constitucional.
- g) La Fiscalia de l'Audiència Nacional.
- h) Les fiscalies especials.
- i) La Fiscalia del Tribunal de Comptes, que es regeix pel que disposa la Llei orgànica del dit Tribunal.
- j) La Fiscalia Jurídica Militar.
- k) Les fiscalies de les comunitats autònomes.
- l) Les fiscalies provincials.
- m) Les fiscalies d'àrea.»

Set. Es modifica l'article tretze, que queda redactat de la manera següent:

«Article tretze.

U. El fiscal general de l'Estat dirigeix la Fiscalia General de l'Estat, integrada per la Inspecció Fiscal, la Secretaria Tècnica, la Unitat de Suport, i pels fiscals de sala que es determinin a la plantilla.

Correspon al fiscal general de l'Estat, a més de les facultats reconegudes en altres preceptes d'aquest Estatut, proposar al Govern els ascensos i nomenaments per als diferents càrrecs, amb l'informe previ del Consell Fiscal, escoltat el fiscal superior de la comunitat autònoma respectiva, quan es tracti de càrrecs a les fiscalies del seu àmbit territorial.

Dos. La Inspecció Fiscal de la Fiscalia General de l'Estat la dirigeix un fiscal en cap inspector i està integrada per un tinent fiscal inspector i els inspectors fiscals que es determinin a la plantilla. Exerceix amb caràcter permanent les seves funcions per delegació del fiscal general de l'Estat tal com estableixi el reglament, sense perjudici de les funcions inspectores que al fiscal en cap de cada fiscalia corresponen respecte als funcionaris que en depenguin. En tot cas, correspon al fiscal superior de la comunitat autònoma exercir la inspecció ordinària de les fiscalies del seu àmbit territorial.

A la Inspecció Fiscal s'ha de crear la Secció Permanent de Valoració, als efectes de centralitzar tota la informació sobre mèrits i capacitat dels fiscals, amb la finalitat de donar suport al Consell Fiscal a l'hora d'emetre informe sobre les diferents propostes de nomenaments discrecionals a la carrera fiscal.

Tres. La Secretaria Tècnica de la Fiscalia General de l'Estat la dirigeix un fiscal en cap i està integrada per un tinent fiscal i els fiscals que es determinin a la plantilla, que duen a terme les tasques preparatòries que se'ls encomanin en les matèries en què correspongui a la Junta de Fiscals de Sala assistir el fiscal general de l'Estat, així com tots els

altres estudis, investigacions i informes que aquest consideri escaients.

Així mateix, la Secretaria Tècnica col·labora en la planificació de la formació dels membres de la carrera fiscal la competència de la qual correspon al Centre d'Estudis Jurídics.

Sense perjudici de les competències encomanades a altres òrgans, la Secretaria Tècnica ha d'assumir les funcions que les lleis atribueixin al ministeri fiscal en matèria de cooperació judicial internacional, en el marc de les directrius de política exterior emanades del Govern.

Quatre. La Unitat de Suport, la dirigeix un fiscal en cap i ha d'estar integrada pels fiscals que es determinin a la plantilla. Per al compliment de les seves funcions, es poden adscriure a la Unitat de Suport funcionaris de l'Administració General de l'Estat i de l'Administració de Justícia, el nombre dels quals igualment s'ha de determinar a la plantilla, i en tot cas romanen en servei actiu als seus cossos d'origen. La seva funció és dur a terme tasques d'assistència a la Fiscalia General de l'Estat en matèria de:

- a) Representació institucional i relacions amb els poders públics.
- b) Comunicació, relacions amb els mitjans i gestió de l'atenció al ciutadà.
- c) Anàlisi i avaluació de les propostes relatives a necessitats d'organització i funcionament del ministeri fiscal en matèria d'estadística, informàtica, personal, mitjans materials, informació i documentació.
- d) En general, les funcions d'assistència o suport al fiscal general de l'Estat, als fiscals de sala adscrits a la Fiscalia General de l'Estat, al Consell Fiscal i a la Junta de Fiscals de Sala que no corresponguin a la Inspecció o a la Secretaria Tècnica.

Cinc. Els fiscals de sala integrats a la Fiscalia General de l'Estat han de tenir els fiscals adscrits que es determinin a la plantilla.

El règim de designació i cessament d'aquests fiscals de sala és el que preveu l'apartat u de l'article trenta-sis i l'apartat u de l'article quaranta-u d'aquest Estatut.

El règim de designació i cessament dels fiscals adscrits als fiscals de sala és el que preveu l'apartat tres de l'article trenta-sis.»

Vuit. Es modifica l'article catorze, que queda redactat de la manera següent:

«Article catorze.

U. El Consell Fiscal està constituït, sota la presidència del fiscal general de l'Estat, pel tinent fiscal del Tribunal Suprem, el fiscal en cap inspector i nou fiscals pertanyents a qualsevol de les categories. Tots els membres del Consell Fiscal, excepte el fiscal general de l'Estat, el tinent fiscal del Tribunal Suprem i el fiscal inspector, són elegits, per un període de quatre anys, pels membres del ministeri fiscal en servei actiu, constituïts en un únic col·legi electoral tal com es determina per reglament.

Dos. No poden ser elegits vocals del Consell Fiscal els fiscals que prestin serveis a la Inspecció Fiscal, la Unitat de Suport i la Secretaria Tècnica de la Fiscalia General de l'Estat.

Tres. El Consell Fiscal pot funcionar en ple i en comissió permanent i els seus acords s'han d'adoptar per majoria simple i, en cas d'empat, és diriment el vot del president.

Quatre. Correspon al Consell Fiscal:

a) Elaborar els criteris generals a fi d'assegurar la unitat d'actuació del ministeri fiscal, pel que fa a l'estructuració i funcionament dels seus òrgans.

b) Assessorar el fiscal general de l'Estat en totes les matèries que aquest li sotmeti.

c) Emetre informe sobre les propostes pertinents respecte al nomenament dels diversos càrrecs.

d) Elaborar els informes per a ascensos dels membres de la carrera fiscal.

e) Resoldre els expedients disciplinaris i de mèrit que siguin competència seva, així com apreciar les possibles incompatibilitats a què es refereix aquest Estatut.

f) Resoldre els recursos interposats contra resolucions dictades en expedients disciplinaris pels fiscals en cap dels diferents òrgans del ministeri fiscal.

g) Instar les reformes convenients al servei i a l'exercici de la funció fiscal.

h) Conèixer els plans anuals de la Inspecció Fiscal.

i) Conèixer i informar els plans de formació i selecció dels fiscals.

j) Informar els projectes de llei o normes reglamentàries que afectin l'estructura, l'organització i les funcions del ministeri fiscal. A aquests efectes, el Consell Fiscal ha d'emetre l'informe corresponent en el termini de trenta dies hàbils. Quan en l'ordre de remissió es faci constar la urgència de l'informe, el termini és de quinze dies hàbils.

k) Adreçar al fiscal general de l'Estat totes les peticions i sol·licituds relatives a la seva competència que es considerin oportunes.

Al si del Consell Fiscal s'ha d'integrar una Comissió d'Igualtat per a l'estudi de la millora dels paràmetres d'igualtat en la carrera fiscal, la composició de la qual la determina la normativa que regeix la constitució i el funcionament del Consell Fiscal.»

Nou. Es modifica l'article quinze, que queda redactat de la manera següent:

«Article quinze.

La Junta de Fiscals de Sala està constituïda, sota la presidència del fiscal general de l'Estat, pel tinent fiscal del Tribunal Suprem i els fiscals de sala. Hi actua com a secretari el fiscal en cap de la Secretaria Tècnica.

La Junta assisteix el fiscal general de l'Estat en matèria doctrinal i tècnica, per a la formació dels criteris unitaris d'interpretació i actuació legal, resolució de consultes, elaboració de les memòries i circulars, preparació de projectes i informes que s'hagin d'elevat al Govern i qualssevol altres, de naturalesa anàloga, que el fiscal general de l'Estat consideri procedent sotmetre al seu coneixement i estudi, així com en els supòsits que preveu l'article vint-i-cinc d'aquest Estatut.»

Deu. Es modifica l'article setze, que queda redactat de la manera següent:

«Article setze.

La Junta de Fiscals Superiors de les Comunitats Autònomes, presidida pel fiscal general de l'Estat, està integrada pel tinent fiscal del Tribunal Suprem, pels fiscals superiors esmentats i pel fiscal en cap de la Secretaria Tècnica, que hi actua com a secretari. La seva funció és assegurar la unitat i coordinació de l'actuació i funcionament de les fiscalies a tot el territori de l'Estat, sense perjudici de les competències que aquest Estatut atribueix al Consell Fiscal.

En funció dels assumptes a tractar, es pot convocar a la Junta qualsevol membre del ministeri fiscal.»

Onze. Es modifica l'article disset, que queda redactat de la manera següent:

«Article disset.

La Fiscalia del Tribunal Suprem, sota el comandament del fiscal general de l'Estat, està integrada, a més, per un tinent fiscal, els fiscals de sala i els fiscals del Tribunal Suprem que es determinen a la plantilla, els quals han de pertànyer a la categoria segona.

El tinent fiscal del Tribunal Suprem exerceix les funcions següents, sense perjudici de les altres que li atribueixin aquest Estatut o el reglament que el desplegui, o que li pugui delegar el fiscal general de l'Estat:

a) Substituir el fiscal general de l'Estat en cas d'absència, impossibilitat o vacant.

b) Dirigir i coordinar per delegació del fiscal general de l'Estat l'activitat ordinària de la Fiscalia del Tribunal Suprem.

Els fiscals del Tribunal Suprem exerceixen les seves funcions a l'àmbit d'aquest Tribunal, i en conseqüència gaudeixen de la consideració, tractament i règim retributiu concordades amb la rellevància de la seva tasca i el rang i naturalesa d'aquest òrgan.»

Dotze. Es modifica l'article divuit, que queda redactat de la manera següent:

«Article divuit.

Les fiscalies s'han de constituir i organitzar d'acord amb les regles següents:

U. La Fiscalia davant el Tribunal Constitucional, la Fiscalia del Tribunal de Comptes, la Fiscalia de l'Audiència Nacional i les fiscalies especials estan integrades per un fiscal de sala, per un tinent fiscal i pels fiscals que determina la plantilla, que han de pertànyer a la categoria segona.

La Fiscalia del Tribunal de Comptes es regeix pel que disposa la Llei orgànica d'aquest Tribunal.

Dos. La Fiscalia Jurídica Militar està integrada per la Fiscalia Togada, la Fiscalia del Tribunal Militar Central i les fiscalies dels tribunals militars territorials. La Fiscalia Togada la dirigeix el fiscal togat i ha d'estar integrada almenys per un general auditor i per un fiscal de sala pertanyent a la carrera fiscal i designat d'acord amb el que disposa l'article tretze d'aquest Estatut. La Fiscalia del Tribunal Militar Central i les fiscalies dels tribunals militars territorials s'han de formar i organitzar d'acord amb el que disposa la Llei orgànica de competència i organització de la jurisdicció militar.

Tres. Les fiscalies de les comunitats autònomes i les fiscalies provincials són dirigides pel seu fiscal en cap i estan integrades per un tinent fiscal, els fiscals degans necessaris per al correcte funcionament segons les dimensions i el volum de feina de les fiscalies, i els altres fiscals que determini la plantilla. A les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia, es poden crear unitats de suport al fiscal superior de la comunitat autònoma, en les quals es poden integrar funcionaris de la comunitat autònoma en el nombre que es determini a la plantilla, per a tasques de suport i assistència en matèries d'estadística, informàtica, traducció de llengües estrangeres, gestió de personal o altres que no siguin de les que d'acord amb aquest Estatut tinguin encomanades els fiscals. Correspon al fiscal

superior de la comunitat autònoma informar el Govern de la comunitat autònoma de les necessitats d'organització i funcionament de les fiscalies del seu àmbit territorial en matèria de mitjans informàtics, noves tecnologies i altres mitjans materials.

Aquestes fiscalies poden tenir seccions especialitzades en les matèries que es determinin legalment o reglamentàriament, o que per la seva singularitat o pel volum d'actuacions que generin requereixin una organització específica. Les seccions es poden constituir, si es considera necessari per al correcte funcionament segons les seves dimensions, sota la direcció d'un fiscal degà, i s'hi han d'adscriure un o més fiscals pertanyents a la plantilla de la fiscalia, i hi tenen preferència els qui, per raó de les anteriors funcions exercides, cursos impartits o superats o per qualsevol altra circumstància anàloga, s'hagin especialitzat en la matèria. No obstant això, quan les necessitats del servei ho aconsellin també poden actuar en altres àmbits o matèries.

Les seccions exerceixen les funcions que els atribueixin els fiscals en cap respectius, en l'àmbit de la matèria que els correspongui, d'acord amb el que disposen aquest Estatut, el reglament que el desplegui i les instruccions del fiscal general de l'Estat. A més, en aquestes seccions s'han d'integrar els fiscals delegats de les fiscalies especials quan escaigui d'acord amb el que disposa l'article dinou d'aquesta Llei. Les instruccions que es donin a les seccions especialitzades en les diferents fiscalies, quan afectin un àmbit territorial determinat, s'han de comunicar al fiscal superior de la comunitat autònoma corresponent.

En tot cas, a la Fiscalia de l'Audiència Nacional i a les fiscalies provincials hi ha d'haver una Secció de Menors a la qual s'han d'encomanar les funcions i facultats que atribueix al ministeri fiscal la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors. Aquestes seccions es poden constituir a les fiscalies de les comunitats autònomes quan les seves competències, el volum de feina o la millor organització i prestació del servei ho aconsellin. Així mateix, a les fiscalies provincials hi ha d'haver la Secció contra la Violència sobre la Dona, que coordini o, si s'escau, assumeixi directament la intervenció del ministeri fiscal en els procediments penals i civils la competència dels quals estigui atribuïda als jutjats de violència sobre la dona. A la Secció contra la Violència sobre la Dona s'hi ha de portar un registre dels procediments que se segueixin relacionats amb aquests fets, que ha de permetre la consulta dels fiscals quan coneguin d'un procediment dels que tenen atribuïda la competència, a l'efecte que sigui procedent en cada cas. Aquestes seccions es poden constituir a les fiscalies de les comunitats autònomes quan les seves competències, el volum de feina o la millor organització i prestació del servei ho aconsellin.

A les fiscalies provincials, quan pel volum d'actuacions que generin requereixin una organització específica, es poden constituir seccions de seguretat viària i sinistralitat laboral.

També hi ha d'haver la Secció de Medi Ambient especialitzada en delictes relatius a l'ordenació del territori, la protecció del patrimoni històric, els recursos naturals i el medi ambient, la protecció de la flora, fauna i animals domèstics, i els incendis forestals. Aquestes seccions es poden constituir a les fiscalies de les comunitats autònomes quan les seves competències, el volum de feina o la millor organització i prestació del servei ho aconsellin.

Quatre. Quan el volum d'assumptes, el nombre d'òrgans judicials dins d'una província o la crea-

ció d'una secció de l'audiència provincial en una seu diferent de la capital de la província ho aconsellin, el fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal i el fiscal superior de la comunitat respectiva, pot proposar al ministre de Justícia la constitució de fiscalies d'àrea, que han de ser dirigides per un fiscal en cap i estar integrades pels fiscals que determini la plantilla. S'ha de crear una fiscalia d'àrea a totes les localitats on hi hagi una secció desplaçada de l'audiència provincial, que ha de tenir el nom del lloc de la seu. Les fiscalies d'àrea han d'assumir el despatx dels assumptes corresponents a l'àmbit territorial que prevegi la norma que les estableixi, que pot comprendre un o diversos partits judicials.

Quan no es donin les circumstàncies que assenyalen el paràgraf anterior, però la dispersió geogràfica dels òrgans judicials o la millor prestació del servei ho facin necessari, el fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal i el fiscal superior de la comunitat respectiva, pot proposar al ministre de Justícia la constitució de seccions territorials de la fiscalia provincial, que han d'atendre els òrgans judicials d'un o més partits de la mateixa província. Aquestes seccions han d'estar constituïdes pels fiscals que es determinin a la plantilla i han d'estar dirigides per un fiscal degà, que s'ha de designar i ha d'exercir les seves funcions en els termes que preveu aquest Estatut.

Per les mateixes circumstàncies que assenyalen els dos paràgrafs anteriors, el fiscal superior de la comunitat autònoma, escoltats els respectius fiscals en cap provincials, pot proposar al fiscal general de l'Estat la constitució de fiscalies d'àrea i de seccions territorials a les fiscalies del seu àmbit territorial.

Cinc. El nombre de les fiscalies, les seccions territorials si s'escau, i les seves plantilles respectives s'han de fixar, d'acord amb els criteris que estableixen els números anteriors, per real decret, a proposta del ministre de Justícia, amb l'informe previ del fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal.

Aquesta plantilla orgànica ha de tenir, en tot cas, les limitacions que derivin de les previsions pressupostàries que corresponguin i s'ha de revisar almenys cada cinc anys per adaptar-la a les noves necessitats.

Sis. Les decisions referides a les matèries que preveuen els apartats números tres, quatre i cinc d'aquest precepte han de tenir l'informe previ de l'òrgan competent de la comunitat autònoma en matèria de mitjans personals i materials de l'Administració de Justícia.»

Tretze. Se suprimeixen els articles divuit bis, divuit ter, divuit quater i divuit quinquies.

Catorze. Es modifica l'article dinou, que queda redactat de la manera següent:

«Article dinou.

U. La Fiscalia de l'Audiència Nacional és competent per conèixer dels assumptes que corresponguin a aquest òrgan judicial, amb excepció dels que s'atribueixin a una altra fiscalia especial d'acord amb les disposicions d'aquest Estatut.

Dos. Són fiscalies especials la Fiscalia Antidroga i la Fiscalia contra la Corrupció i la Criminalitat Organitzada.

Tres. La Fiscalia Antidroga exerceix les funcions següents:

a) Intervenir directament en tots els procediments relatius al tràfic de drogues, estupefaents i substàncies psicòtropes, o blanqueig de capitals

relacionat amb aquest tràfic, que siguin competència de l'Audiència Nacional i dels jutjats centrals d'instrucció d'acord amb els articles 65 i 88 de la Llei orgànica del poder judicial.

b) Investigar, en els termes de l'article cinc d'aquest Estatut, els fets que presentin indicis de ser constitutius d'algun dels delictes esmentats a l'apartat anterior.

c) Coordinar les actuacions de les diferents fiscalies a fi de prevenir i reprimir el tràfic il·legal de drogues i el blanqueig de capitals relacionat amb aquest tràfic. Les fiscalies dels tribunals militars han de col·laborar amb la Fiscalia Antidroga en relació amb els fets comesos en centres, establiments i unitats militars.

d) Col·laborar amb l'autoritat judicial en el control del tractament dels drogodependents als quals s'hagi aplicat la remissió condicional, i per això ha de rebre les dades necessàries dels centres acreditats que participin en aquest tractament.

Quatre. La Fiscalia contra la Corrupció i la Criminalitat Organitzada ha de practicar les diligències a què es refereix l'article cinc d'aquesta Llei i intervenir directament en processos penals, en els dos casos sempre que es tracti de supòsits d'especial transcendència, apreciada pel fiscal general de l'Estat, en relació amb:

a) Delictes contra la hisenda pública, contra la seguretat social i de contraban.

b) Delictes de prevaricació.

c) Delictes d'abús o ús indegut d'informació privilegiada.

d) Malversació de cabals públics.

e) Fraus i exaccions il·legals.

f) Delictes de tràfic d'influències.

g) Delictes de suborn.

h) Negociació prohibida als funcionaris.

i) Defraudacions.

j) Insolvències punibles.

k) Alteració de preus en concursos i subhastes públics.

l) Delictes relatius a la propietat intel·lectual i industrial, al mercat i als consumidors.

m) Delictes societaris.

n) Blanqueig de capitals i conductes afins a la receptació, llevat quan per la seva relació amb delictes de tràfic de drogues o de terrorisme correspongui conèixer d'aquesta conducta a les altres fiscalies especials.

ñ) Delictes de corrupció en transaccions comercials internacionals.

o) Delictes de corrupció en el sector privat.

p) Delictes connexos amb els anteriors.

q) La investigació de tot tipus de negocis jurídics, transaccions o moviments de béns, valors o capitals, fluxos econòmics o actius patrimonials, que indiciàriament estiguin relacionats amb l'activitat de grups delictius organitzats o amb l'aprofitament econòmic d'activitats delictives, així com dels delictes connexos o determinants d'aquestes activitats; llevat quan per la seva relació amb delictes de tràfic de drogues o de terrorisme correspongui conèixer d'aquestes conductes a la Fiscalia Antidroga o a la de l'Audiència Nacional.

Cinc. Quan el nombre de procediments ho aconselli, el fiscal general de l'Estat pot designar en qualsevol fiscalia un o diversos fiscals delegats de les fiscalies especials, que s'hi han d'integrar. Aquesta designació s'ha de fer, escoltat el Consell Fiscal, amb l'informe previ dels fiscals en cap de la fiscalia especial i la fiscalia territorial corresponent,

entre els fiscals de la plantilla d'aquesta última que ho sol·licitin, i han d'acreditar la seva especialització en la matèria en els termes que s'estableixin per reglament. Quan a la fiscalia territorial hi hagi una secció especialitzada, constituïda d'acord amb el que disposa l'article anterior, que tingui un àmbit d'actuació coincident totalment o parcialment amb la matèria per a la qual és competent la fiscalia especial, el fiscal delegat s'ha d'integrar a la secció esmentada.

El fiscal en cap de la fiscalia especial, respecte als fiscals així designats i només en l'àmbit específic de la seva competència, té les mateixes facultats i deures que corresponen als fiscals en cap dels altres òrgans del ministeri fiscal. Sense perjudici de les instruccions que amb caràcter general pugui impartir el fiscal general de l'Estat, el decret de nomenament ha de concretar les funcions i l'àmbit d'actuació dels fiscals delegats, amb especificació del grau de dedicació als assumptes que són competència de la fiscalia especial. En tot cas, els fiscals delegats han d'informar dels assumptes dels quals coneguin en qualitat de tals al fiscal en cap de l'òrgan en què exerceixen les funcions.

Sis. Per al seu adequat funcionament, es poden adscriure a les fiscalies especials unitats de policia judicial i tots els professionals i experts que siguin necessaris per auxiliar-les de manera permanent o ocasional.»

Quinze. Es modifica l'article vint, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint.

U. A la Fiscalia General de l'Estat hi ha d'haver un fiscal contra la violència sobre la dona, amb categoria de fiscal de sala, que exerceix les funcions següents:

a) Practicar les diligències a què es refereix l'article cinc de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, i intervenir directament en els processos penals d'especial transcendència apreciada pel fiscal general de l'Estat, referents als delictes per actes de violència de gènere inclosos a l'article 87 ter.1 de la Llei orgànica del poder judicial.

b) Intervenir, per delegació del fiscal general de l'Estat, en els processos civils inclosos a l'article 87 ter.2 de la Llei orgànica del poder judicial.

c) Supervisar i coordinar l'actuació de les seccions contra la violència sobre la dona, sol·licitar-ne informes i donar-ne coneixement al fiscal en cap de les fiscalies en què s'integrin.

d) Coordinar els criteris d'actuació de les diverses fiscalies en matèries de violència de gènere, per a la qual cosa pot proposar al fiscal general de l'Estat l'emissió de les instruccions corresponents.

e) Elaborar semestralment, i presentar al fiscal general de l'Estat, perquè el remeti a la Junta de Fiscals de Sala del Tribunal Suprem, i al Consell Fiscal, un informe sobre els procediments seguits i les actuacions practicades pel ministeri fiscal en matèria de violència de gènere.

Per a la seva adequada actuació se li han d'adscriure els professionals i experts que siguin necessaris per auxiliar-lo de manera permanent o ocasional.

Dos. A la Fiscalia General de l'Estat hi ha d'haver un fiscal contra els delictes relatius a l'ordenació del territori i la protecció del patrimoni històric, del medi ambient i incendis forestals, amb categoria de fiscal de sala, que exerceix les funcions següents:

a) Practicar les diligències a què es refereix l'article cinc, i intervenir, directament o a través d'instruccions impartides als delegats, en els processos penals d'especial transcendència apreciada pel fiscal general de l'Estat, referents a delictes relatius a l'ordenació del territori, la protecció del patrimoni històric, els recursos naturals i el medi ambient, la protecció de la flora, fauna i animals domèstics, i els incendis forestals.

b) Exercir l'acció pública en qualsevol tipus de procediment, directament o a través d'instruccions impartides als delegats, quan aquesta estigui prevista a les diferents lleis i normes de caràcter mediambiental, i exigir les responsabilitats que escaiguin.

c) Supervisar i coordinar l'actuació de les seccions especialitzades de medi ambient i sol·licitar els informes oportuns, i dirigir per delegació del fiscal general de l'Estat la xarxa de fiscals de medi ambient.

d) Coordinar les fiscalies en matèria de medi ambient i unificar-ne els criteris d'actuació, per a la qual cosa pot proposar al fiscal general l'emissió de les instruccions corresponents i reunir, quan escaigui, els fiscals integrants de les seccions especialitzades.

e) Elaborar anualment, i presentar-lo al fiscal general de l'Estat, un informe sobre els procediments seguits i les actuacions practicades pel ministeri fiscal en matèria de medi ambient, que s'ha d'incorporar a la memòria anual presentada pel fiscal general de l'Estat.

Per a la seva adequada actuació se li ha d'adscriure la Unitat del Servei de Protecció de la Natura de la Guàrdia Civil, així com, si s'escau, els efectius necessaris de la resta de les forces i cossos de seguretat que tinguin competències mediambientals, de conformitat amb la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat. Igualment, s'hi poden adscriure els professionals i experts tècnics necessaris per auxiliar-lo de manera permanent o ocasional. La fiscalia pot sol·licitar l'auxili dels agents forestals o ambientals de les administracions públiques corresponents, dins de les funcions que aquests col·lectius tenen legalment encomanades.

Tres. A la Fiscalia General de l'Estat també hi ha d'haver fiscals de sala especialistes responsables de la coordinació i supervisió de l'activitat del ministeri fiscal en matèria de protecció i reforma de menors, i en les altres matèries en què el Govern, a proposta del ministre de Justícia, escoltat el fiscal general de l'Estat, i amb l'informe previ, en tot cas, del Consell Fiscal, aprecii la necessitat de crear aquestes places. Aquests fiscals de sala han de tenir facultats i exercir funcions anàlogues a les que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, en l'àmbit de la seva respectiva especialitat, així com les que, si s'escau, els pugui delegar el fiscal general de l'Estat, tot això sense perjudici de les atribucions dels fiscals en cap dels òrgans territorials respectius.»

Setze. Es modifica l'article vint-i-u, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-u.

U. Les fiscalies del Tribunal Suprem, davant el Tribunal Constitucional, del Tribunal de Comptes, la Fiscalia Togada, la Fiscalia de l'Audiència Nacional i les fiscalies especials tenen la seu a Madrid i estenen les seves funcions a tot el territori de l'Estat per als assumptes de la seva competència. La Fiscalia

del Tribunal Militar Central també té la seu a la capital d'Espanya i exerceix les seves funcions davant l'esmentat Tribunal i davant els jutjats togats militars centrals. Les fiscalies dels tribunals militars territorials tenen la seu on resideix el tribunal militar territorial respectiu i exerceixen les funcions al seu àmbit competencial.

Dos. Les fiscalies de les comunitats autònomes tenen la seu on resideix el tribunal superior de justícia respectiu, i exerceixen les seves funcions al seu àmbit competencial.

En cas que hi hagi o s'estableixin sales dels tribunals superiors de justícia amb jurisdicció limitada a una o diverses províncies de la comunitat autònoma, a proposta o amb l'informe previ del fiscal superior de la comunitat autònoma, el fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal, pot proposar al ministre de Justícia la constitució a la seu d'una secció territorial de la fiscalia superior de la comunitat autònoma. La proposta s'ha de comunicar a la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia perquè les exerceixi.

Tres. Les fiscalies provincials tenen la seu on la té l'audiència provincial i estenen les seves funcions a tots els òrgans judicials de la província, llevat que d'acord amb les disposicions d'aquest Estatut hi sigui competent un altre òrgan del ministeri fiscal. També han de despatxar els assumptes competència d'òrgans judicials unipersonals d'àmbit superior al provincial, quan ho disposen el fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal, i el fiscal superior de la comunitat autònoma.

En el cas de comunitats autònomes uniprovincials, atenant el seu volum d'activitat, el Govern, a proposta del fiscal general de l'Estat, escoltats el Consell Fiscal i el fiscal superior de la comunitat autònoma, pot establir que la fiscalia de la comunitat autònoma també assumeixi les funcions de la fiscalia provincial.

Quatre. Les fiscalies d'àrea exerceixen les seves funcions en l'àmbit territorial inferior a la província en què escaigui crear-les atès el volum d'assumptes, el nombre d'òrgans judicials o l'existència d'una secció de l'audiència provincial en una seu diferent de la seva capital, i poden incloure un o més partits judicials d'aquesta província, i tenir la seu al lloc que determini la norma que les estableixi.

Cinc. Els membres del ministeri fiscal poden actuar i constituir-se en qualsevol punt del territori de la seva fiscalia.

No obstant això, quan el volum o la complexitat dels assumptes ho requereixi, el fiscal general de l'Estat, d'ofici o a proposta del fiscal superior de la comunitat autònoma, escoltats el Consell Fiscal i els fiscals en cap dels òrgans afectats, pot ordenar que es destaquin temporalment un o diversos fiscals a una fiscalia determinada. Igualment, amb l'autorització del fiscal general de l'Estat, qualsevol fiscal pot actuar en qualsevol punt del territori de l'Estat.

Sis. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici que, quan els tribunals i jutjats es constitueixin en un lloc diferent de la seu legal o quan l'exercici de les seves funcions ho requereixi, el ministeri fiscal, per mitjà dels seus membres, es pugui constituir davant un òrgan judicial amb seu diferent de la de la fiscalia respectiva.»

Disset. Es modifiquen els apartats tres, quatre i cinc, i s'hi afegeixen els apartats sis, set, vuit, nou i deu de l'article vint-i-dos, que queden redactats de la manera següent:

«Article vint-i-dos.

Tres. El fiscal general de l'Estat pot delegar en els fiscals de sala funcions relacionades amb la matèria pròpia de la seva competència. Els fiscals de sala delegats han d'assumir aquestes funcions en els termes i amb els límits que estableixi l'acte de delegació, que és revocable i en tot cas s'extingeix en cessar el fiscal general. Dins d'aquests límits, els fiscals de sala poden proposar al fiscal general de l'Estat les circulars i instruccions que considerin necessàries, participar en la determinació dels criteris per a la formació dels fiscals especialistes i coordinar en l'àmbit estatal l'actuació de les fiscalies, sense perjudici de les facultats dels respectius fiscals en cap dels òrgans territorials.

Quatre. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes, a més de dirigir la seva fiscalia, actuen en tot el territori de la comunitat autònoma corresponent, i hi assumeixen la representació i el comandament del ministeri fiscal, sense perjudici de les atribucions del fiscal general de l'Estat. En conseqüència, presideixen la junta de fiscals en cap del seu territori, i hi exerceixen les funcions que preveuen els articles onze, vint-i-u, vint-i-cinc i vint-i-sis d'aquest Estatut, les que els delegui el fiscal general de l'Estat, així com les que els corresponen en matèria disciplinària d'acord amb aquesta Llei o el reglament que la desplega. En el cas de les comunitats autònomes uniprovincials esmentades a l'article vint-i-u, apartat tres, el fiscal superior també assumeix les funcions que, d'acord amb aquest Estatut o les normes que el despleguen, corresponen al fiscal en cap de la fiscalia provincial.

Cinc. El fiscal en cap de cada òrgan n'exerceix la direcció i sempre actua en representació del ministeri fiscal sota la dependència dels seus superiors jeràrquics i del fiscal general de l'Estat.

Correspon als fiscals en cap de cada òrgan:

- a) Organitzar els serveis i la distribució de tasques entre els fiscals de la plantilla i l'adscripció dels components de la secció de menors, escoltada la Junta de Fiscalia.
- b) Concedir els permisos i les llicències de la seva competència.
- c) Exercir la facultat disciplinària en els termes que estableixin el present Estatut i el seu reglament.
- d) Fer les propostes de recompenses, de mèrits i les mencions honorífiques que escaiguin.
- e) Les altres facultats que aquest Estatut o altres disposicions li confereixen.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de les facultats que atribueix al ministre de Defensa l'article 92 de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de competència i organització de la jurisdicció militar.

Sis. El tinent fiscal, a les fiscalies on n'hi hagi, ha d'assumir les funcions de direcció o coordinació que li delegui el fiscal en cap, i el substitueix en cas d'absència, vacant o impossibilitat.

Set. Els fiscals en cap de les fiscalies provincials estan jeràrquicament subordinats al fiscal superior de la comunitat autònoma i, sota la seva presidència, s'integren a la junta de fiscals en cap de la comunitat autònoma.

Vuit. Els fiscals en cap de les fiscalies d'àrea estan jeràrquicament subordinats als fiscals en cap de les fiscalies provincials. En cas d'absència, vacant o impossibilitat són substituïts pel fiscal degà més antic de la fiscalia d'àrea, i si no, pel mateix fiscal en cap de la fiscalia provincial o la persona en qui

aquest delegui mentre subsisteixi la situació que va motivar la substitució.

Nou. Els fiscals degans exerceixen la direcció i coordinació de les seccions de fiscalia d'acord amb les instruccions del fiscal en cap provincial i, si s'escau, del fiscal superior de la comunitat autònoma, i per delegació seva.

Deu. El tinent fiscal de la fiscalia provincial, els fiscals en cap d'àrea i els fiscals degans integren la junta de coordinació de la fiscalia provincial, que ha de convocar periòdicament i dirigir el fiscal en cap provincial, amb la finalitat de coordinar la direcció del ministeri fiscal al seu àmbit territorial.»

Divuit. Es modifica l'article vint-i-tres, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-tres.

Els membres del ministeri fiscal són autoritat a tots els efectes i sempre actuen en representació de la institució. En qualsevol moment de l'activitat que un fiscal estigui duent a terme en compliment de les seves funcions o abans de començar la que tingui assignada en virtut del sistema de distribució d'assumptes entre els membres de la fiscalia, el seu superior jeràrquic immediat, mitjançant una resolució motivada, pot avocar per sí l'assumpte o designar un altre fiscal perquè el despatxi. Si hi ha discrepància, resol el superior jeràrquic comú a tots dos. La substitució s'ha de comunicar en tot cas al Consell Fiscal, que pot expressar el seu criteri.»

Dinou. Es modifica l'article vint-i-quatre, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-quatre.

U. Per mantenir la unitat de criteris, estudiar els assumptes d'especial transcendència o complexitat o fixar posicions respecte a temes relatius a la seva funció, cada fiscalia ha de celebrar periòdicament juntes de tots els seus components. A les juntes de les fiscalies especials s'hi poden convocar els seus fiscals delegats.

Els acords de la majoria tenen caràcter d'informe, i després del lliure debat preval el criteri del fiscal en cap. Tanmateix, si aquesta opinió és contrària a la manifestada per la majoria dels assistents, les dues les ha de sotmetre al seu superior jeràrquic. Fins que es produeixi l'acord del superior jeràrquic, si el tema debatut el requereix, el criteri del fiscal en cap gaudeix d'executivitat en els aspectes estrictament necessaris.

Dos. Amb la finalitat que preveu el número anterior, els fiscals adscrits a les diferents seccions que integren la Fiscalia del Tribunal Suprem han de celebrar juntes de secció, que estan presidides pel fiscal de sala respectiu. En els casos en què el criteri del fiscal en cap sigui contrari a l'opinió mantinguda per la majoria dels integrants de la junta, resol el fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal o la junta de fiscals de sala, segons l'àmbit propi de les seves respectives funcions.

Les seccions de la Fiscalia del Tribunal Suprem el comandament de les quals estigui integrat per més d'un fiscal de sala poden celebrar juntes que agrupin els fiscals distribuïts en les diferents unitats organitzatives que integrin cada secció. Tanmateix, els assumptes d'especial transcendència o complexitat i els que afectin la unitat de criteri s'han de debatre en una junta de secció, que ha de ser presidida pel fiscal de sala més antic. Als efectes que preveu el paràgraf primer d'aquest apartat, n'hi ha prou que la discrepància respecte del criteri de la

majoria sigui provocada pel criteri d'un de sol dels fiscals de sala que integren la secció.

Amb la finalitat de donar compte de l'activitat estadística de les diferents seccions i per al tractament de les qüestions que puguin afectar l'organització dels diferents serveis de caràcter general, els fiscals han de celebrar la Junta de Fiscals del Tribunal Suprem. Aquestes juntes les presideix el fiscal general de l'Estat, que pot ser substituït pel tinent fiscal del Tribunal Suprem.

Tres. Sense perjudici de les juntes de fiscals que preveu l'apartat u d'aquest article, els fiscals en cap provincials poden convocar les juntes de coordinació que preveu l'article vint-i-dos.deu, amb la finalitat de tractar qüestions relatives a la direcció i coordinació dels diferents serveis, sense que en cap cas puguin substituir la Junta General en les seves funcions.

Així mateix, per mantenir la unitat de criteris o fixar posicions respecte a temes relatius a la seva funció, els fiscals superiors de les comunitats autònomes, com a superiors jeràrquics, poden convocar la junta de fiscals que integri els qui exerceixen el comandament de les fiscalies provincials als àmbits territorials respectius.

Quatre. Les juntes de fiscals poden ser ordinàries o extraordinàries. Les ordinàries s'han de celebrar almenys semestralment. El seu ordre del dia l'ha de fixar el fiscal en cap, per bé que s'hi han d'incloure els altres assumptes o temes que proposin, per escrit i abans del començament de la junta, un cinquè, almenys, dels fiscals destinats a les fiscalies. També s'hi pot deliberar, fora de l'ordre del dia, sobre els assumptes que proposi qualsevol dels assistents a la Junta i el fiscal en cap acordi sotmetre a debat.

Les juntes extraordinàries es convoquen per debatre qüestions que per la seva urgència o complexitat es consideri oportú no relegar a la junta ordinària. La convocatòria, que ha d'expressar l'ordre del dia, la fa el fiscal en cap, o bé per iniciativa pròpia, o bé en virtut d'una moció subscripta per un terç dels fiscals destinats a la fiscalia.

L'assistència a les juntes és obligatòria per a tots els fiscals segons la seva composició respectiva, llevat d'absència justificada apreciada pel fiscal en cap. Els fiscals substituïts han d'assistir a les juntes amb veu però sense vot, quan siguin convocats pel fiscal en cap.»

Vint. Es modifica l'article vint-i-cinc, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-cinc.

El fiscal general de l'Estat pot impartir als seus subordinats les ordres i instruccions que convinguin al servei i a l'exercici de les funcions, tant de caràcter general com referides a assumptes específics. Quan les instruccions es refereixin a assumptes que afectin directament qualsevol membre del Govern, el fiscal general ha d'escoltar amb caràcter previ la Junta de Fiscals de Sala.

Els membres del ministeri fiscal han de posar en coneixement del fiscal general de l'Estat els fets relatius a la seva missió que per la seva importància o transcendència hagi de conèixer. Les ordres, instruccions i comunicacions a què es refereixen aquest paràgraf i l'anterior s'han de dur a terme a través del superior jeràrquic, llevat que la urgència del cas aconselli fer-ho directament, cas en què se n'ha de donar ulterior coneixement.

Els fiscals superiors de les comunitats autònomes tenen les mateixes facultats respecte als fiscals

en cap del seu àmbit territorial, i tots dos respecte dels membres del Ministeri que els estiguin subordinats.

El fiscal que rebi una ordre o una instrucció relativa al servei i a l'exercici de les seves funcions, referida a assumptes específics, s'hi ha d'atenir en els seus dictàmens, però pot desenvolupar lliurement les seves intervencions orals en el que cregui convenient per al bé de la justícia.»

Vint-i-un. Es modifica l'article vint-i-sis, que queda redactat de la manera següent:

«El fiscal general de l'Estat pot cridar a la seva presència qualsevol membre del ministeri fiscal per rebre directament els seus informes i donar-li les instruccions que consideri oportunes, i, en aquest cas, ha de traslladar les instruccions esmentades al fiscal en cap respectiu. El fiscal general de l'Estat pot designar qualsevol dels membres del ministeri fiscal perquè actuï en un assumpte determinat, davant qualsevol dels òrgans jurisdiccionals en què el ministeri fiscal està legitimat per intervenir, escoltat el Consell Fiscal.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article vint-i-vuit, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-vuit.

Els membres del ministeri fiscal no poden ser recusats. S'han d'abstenir d'intervenir en els plets o les causes quan els afectin algunes de les causes d'abstenció establertes per als jutges i magistrats a la Llei orgànica del poder judicial, quan els siguin aplicables. Les parts intervinents en aquests plets o causes poden acudir al superior jeràrquic del fiscal de què es tracti i interessar que, en aquests supòsits, s'ordeni que no intervinguin en el procés.

Quan es tracti del fiscal general de l'Estat, resol la junta de fiscals de sala, presidida pel tinent fiscal del Tribunal Suprem.

Contra les decisions anteriors no es pot interposar cap recurs.»

Vint-i-tres. Es modifica la rúbrica del títol III, que queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL III

Del fiscal general de l'Estat, dels fiscals superiors de les comunitats autònomes i de la carrera fiscal»

Vint-i-quatre. Es modifica l'article vint-i-nou, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-nou.

U. El fiscal general de l'Estat el nomena el Rei, a proposta del Govern, escoltat prèviament el Consell General del Poder Judicial, i s'escull entre juristes espanyols de prestigi reconegut amb més de quinze anys d'exercici efectiu de la professió.

Dos. Rebut l'informe del Consell General del Poder Judicial, el Govern comunica la seva proposta al Congrés dels Diputats, a fi que pugui disposar la compareixença de la persona elegida davant la comissió corresponent de la Cambra, en els termes que prevegi el seu reglament, als efectes que es puguin valorar els mèrits i la idoneïtat del candidat proposat.

Tres. Una vegada nomenat, el fiscal general de l'Estat ha de prestar davant el Rei el jurament o promesa que preveu la Llei i prendre possessió del càrrec davant el Ple del Tribunal Suprem.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article trenta-u, que queda redactat de la manera següent:

«Article trenta-u.

U. El mandat del fiscal general de l'Estat té una durada de quatre anys. Abans que conclogui el mandat només pot cessar pels motius següents:

- a) a petició pròpia,
- b) per incórrer en alguna de les incompatibilitats o prohibicions que estableix aquesta Llei,
- c) en cas d'incapacitat o malaltia que l'inhabiliti per al càrrec,
- d) per incompliment greu o reiterat de les seves funcions,
- e) quan cessi el Govern que l'hagi proposat.

Dos. El mandat del fiscal general de l'Estat no es pot renovar, excepte en els supòsits en què el titular hagi exercit el càrrec durant un període inferior a dos anys.

Tres. L'existència de les causes de cessament esmentades als apartats a), b), c) i d) del número anterior l'aprecia el Consell de Ministres.

Quatre. Són aplicables al fiscal general de l'Estat les incompatibilitats establertes per als restants membres del ministeri fiscal, sense perjudici de les facultats o funcions que li encomanin altres disposicions del mateix rang.

Cinc. El seu règim retributiu és idèntic al del president del Tribunal Suprem.

Sis. Si el nomenament de fiscal general recau sobre un membre de la carrera fiscal, queda en situació de serveis especials.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article trenta-quatre, que queda redactat de la manera següent:

«Article trenta-quatre.

Les categories de la carrera fiscal són les següents:

- 1a Fiscals de sala del Tribunal Suprem, equiparats a magistrats de l'alt tribunal. El tinent fiscal del Tribunal Suprem té la consideració de president de sala.
- 2a Fiscals, equiparats a magistrats.
- 3a Advocats fiscals, equiparats a jutges.»

Vint-i-set. Es modifica l'article trenta-cinc, que queda redactat de la manera següent:

«Article trenta-cinc.

U. És necessari pertànyer a la categoria primera per servir les destinacions següents:

- a) Tinent fiscal del Tribunal Suprem, que a més ha de tenir tres anys d'antiguitat en aquesta categoria.
- b) Fiscal en cap inspector.
- c) Fiscal en cap de la Secretaria Tècnica.
- d) Fiscal en cap de la Unitat de Suport.
- e) Fiscal en cap de l'Audiència Nacional.
- f) Fiscal en cap de les fiscalies especials.
- g) Fiscal en cap de la Fiscalia davant el Tribunal Constitucional.
- h) Fiscal en cap del Tribunal de Comptes.
- i) Fiscal de sala del Tribunal Suprem.
- j) Fiscal de sala de la Fiscalia Togada.
- k) Els altres llocs de fiscals de sala que es determinin a la plantilla d'acord amb les disposicions d'aquest Estatut.

Dos. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes i els fiscals en cap de les fiscalies provincials tenen la categoria equiparada a la dels presi-

dents dels tribunals superiors de justícia i presidents de les audiències provincials, respectivament.

Tres. És necessari pertànyer a la categoria segona per servir els restants càrrecs a les fiscalies del Tribunal Suprem, davant el Tribunal Constitucional, Fiscalia de l'Audiència Nacional, fiscalies especials, Tribunal de Comptes, Inspecció Fiscal, Unitat de Suport i Secretaria Tècnica. També és necessari pertànyer a la categoria segona per servir el càrrec de fiscal en cap i tinent fiscal.

Quatre. La plantilla orgànica ha de fixar la categoria necessària per servir els restants destinacions fiscals dins la segona i la tercera categoria.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'article trenta-sis, que queda redactat de la manera següent:

«Article trenta-sis.

U. Sense perjudici del que disposa l'apartat tres d'aquest article, les destinacions corresponents a la categoria primera, les de fiscals del Tribunal Suprem, les de fiscals superiors de comunitats autònomes i les de fiscals en cap els proveeix el Govern, a proposta del fiscal general de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 13 d'aquest Estatut. De la mateixa manera es designen els tinentes fiscals de les fiscalies de les comunitats autònomes i els fiscals que integrin la plantilla de tots els òrgans el cap dels quals pertanyi a la categoria primera. Quan els estatuts d'autonomia prevegin l'existència del consell de justícia de la comunitat autònoma, aquest consell ha de ser escoltat necessàriament amb caràcter previ al nomenament del fiscal superior de la comunitat autònoma.

Rebut l'informe del consell de justícia de la comunitat autònoma, s'ha de comunicar la proposta de candidat a la respectiva assemblea legislativa autonòmica, a fi que pugui disposar la compareixença de la persona proposada davant la comissió corresponent de la cambra, en els termes que prevegi el seu reglament, als efectes que pugui valorar els mèrits i la idoneïtat del candidat proposat.

Per als càrrecs de fiscal del Tribunal Suprem, de fiscal superior de les comunitats autònomes, de fiscal davant el Tribunal Constitucional, de fiscal del Tribunal de Comptes i d'inspector fiscal, és necessari tenir almenys 15 anys de servei en la carrera i pertànyer a la categoria segona.

Per als càrrecs de fiscal de l'Audiència Nacional i de fiscal en cap de fiscalia provincial, és necessari tenir almenys deu anys de servei a la carrera i pertànyer a la categoria segona. S'exigeix la mateixa antiguitat als fiscals de les fiscalies especials i al tinent fiscal de la Secretaria Tècnica.

Per als càrrecs de fiscals adscrits als fiscals de sala integrats en la Fiscalia General de l'Estat, és necessari tenir, almenys, deu anys de servei a la carrera, pertànyer a la categoria segona i tenir una mínima especialització acreditable en la matèria a la qual estan adscrits.

Per accedir al càrrec de fiscal en cap d'àrea, és necessari pertànyer a la segona categoria.

Dos. El tinent fiscal inspector i els fiscals de la Inspecció Fiscal són designats per un termini màxim de 10 anys. Una vegada cessin en els seus càrrecs, s'han d'incorporar en qualitat d'adscrits, a elecció seva, a la fiscalia en què estiguin destinats abans d'ocupar la plaça de la Inspecció o a la Fiscalia de la Comunitat Autònoma o Provincial de Madrid, fins a ocupar una plaça en propietat.

Tres. El fiscal en cap, el tinent fiscal i els fiscals de la Secretaria Tècnica, els fiscals de la Unitat de Suport i els fiscals adscrits als fiscals de sala inte-

grats a la Fiscalia General de l'Estat són designats i rellevats directament pel mateix fiscal general de l'Estat, i cessen amb el fiscal general de l'Estat, per bé que han de continuar exercint les seves funcions fins que siguin rellevats o confirmats en els seus càrrecs pel nou fiscal general. Els nomenaments als quals es refereix aquest apartat, així com, si s'escau, l'ascens corresponent a la primera categoria del candidat a fiscal en cap de la Secretaria Tècnica, els comunica el fiscal general al Consell Fiscal abans d'elevat la proposta corresponent al Govern, sense que hi sigui aplicable el que disposen l'article tretze i l'apartat primer d'aquest article.

Una vegada rellevats o cessats, el tinent fiscal de la Secretaria Tècnica i els fiscals als quals es refereix el paràgraf anterior s'han d'incorporar en qualitat d'adscripats, sota la seva elecció i fins que obtinguin una plaça en propietat, a la Fiscalia de la Comunitat Autònoma o Provincial de Madrid o a la fiscalia a la qual estiguin destinats abans d'ocupar plaça a la Secretaria Tècnica, a la Unitat de Suport o abans d'haver estat adscripats als fiscals de sala integrats a la Fiscalia General de l'Estat.

Quatre. Els fiscals degans de les seccions de les fiscalies en les quals n'hi hagi han de ser nomenats i, si s'escau, rellevats mitjançant una resolució dictada pel fiscal general de l'Estat, a proposta motivada del fiscal en cap respectiu.

La plantilla orgànica ha de determinar el nombre màxim de fiscals degans que es puguin designar a cada fiscalia, atenent les seves necessitats organitzatives. Per cobrir aquestes places és necessari, amb caràcter previ a la proposta del fiscal en cap corresponent, efectuar una convocatòria entre els fiscals de la plantilla. A la proposta s'ha d'adjuntar una relació de la resta dels fiscals que hagin sol·licitat el lloc amb aportació dels mèrits al·legats.

Cinc. Les altres destinacions fiscals s'han de proveir mitjançant concurs entre funcionaris de la categoria, atenent el millor lloc escalafonal. Per sol·licitar una nova destinació s'ha de romandre, almenys, dos anys a l'anterior, sempre que s'hi hagi accedit a petició pròpia, excepte en la primera destinació per a aquells fiscals després del seu ingrés a la carrera fiscal una vegada superat el procés selectiu, cas en què el termini és d'un any.

Les destinacions que quedin desertes s'han de cobrir amb els fiscals que ascendeixin a la categoria necessària.

Sis. Per a la provisió de places a les fiscalies amb seu en comunitats autònomes amb idioma cooficial és mèrit determinant l'acreditació, d'acord amb els criteris que s'estableixin per reglament, del coneixement de l'idioma esmentat.

S'ha de valorar, com a mèrit preferent, d'acord amb els criteris que s'estableixin per reglament, el coneixement del dret propi de la comunitat.

Set. La provisió de destinacions de la Fiscalia Jurídica Militar s'ha de portar a terme d'acord amb el que disposa la Llei orgànica reguladora de la competència i organització de la jurisdicció militar.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article quaranta-u, que queda redactat de la manera següent:

«Article quaranta-u.

U. El tinent fiscal del Tribunal Suprem, els fiscals de sala a què es refereixen els articles vint i trenta-cinc. U k) d'aquest Estatut i els altres fiscals en cap que pertanyin a la primera categoria són nomenats per un període de cinc anys, transcorreguts els quals cessen en el càrrec, llevat que siguin nomenats una altra vegada per a aquest comanda-

ment per períodes successius de la mateixa durada. En expirar el termini legal, si no són confirmats o nomenats per a un altre cap, queden adscripats a la fiscalia del Tribunal Suprem o a qualsevol de les fiscalies el comandament de les quals pertanyi a la primera categoria, i en tot cas conserven la categoria.

Als efectes del paràgraf anterior, tenen la consideració de fiscals en cap els quals ho siguin de les diferents seccions de la Fiscalia del Tribunal Suprem.

Dos. Per al nomenament i cessament del fiscal en cap de la Secretaria Tècnica s'ha de procedir d'acord amb l'article trenta-sis. Una vegada cessat, queda en la mateixa situació que preveu el número anterior.

Tres. Els fiscals en cap pertanyents a la segona categoria, els tinentes fiscals de les fiscalies els caps de les quals pertanyin a la primera categoria i els tinentes fiscals de les fiscalies de les comunitats autònomes són nomenats per un període de cinc anys, transcorreguts els quals cessen en els seus càrrecs, llevat que siguin nomenats una altra vegada per al mateix càrrec per períodes successius d'igual durada.

Quatre. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes, els fiscals en cap pertanyents a la segona categoria i els tinentes fiscals esmentats a l'apartat tres d'aquest article, una vegada rellevats o cessats en els seus càrrecs, o en cas de renúncia acceptada pel fiscal general de l'Estat, queden adscripats, sota la seva elecció i fins que obtinguin una destinació amb caràcter de definitiva, a la fiscalia en la qual han exercit el comandament o tinença, o a la fiscalia en què prestaven servei quan van ser nomenats per al càrrec.

Cinc. Sense perjudici d'això, els fiscals en cap dels òrgans respectius i els tinentes fiscals esmentats a l'apartat tres d'aquest article poden ser remoguts pel Govern a proposta del fiscal general de l'Estat, que ha d'escoltar prèviament el Consell Fiscal i l'interessat i, si s'escau, el fiscal superior de la comunitat autònoma. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes també poden proposar al fiscal general de l'Estat que el Govern remogui els fiscals en cap dels òrgans del seu àmbit territorial.»

Trenta. Es modifica l'article quaranta-quatre, que queda redactat de la manera següent:

«Article quaranta-quatre.

Estan incapacitats per exercir funcions fiscals:

1r Els qui no tinguin l'aptitud física o intel·lectual necessària.

2n Els qui hagin estat condemnats per delictes dolós, mentre no hagin obtingut rehabilitació. En els casos en què la pena no sigui superior a sis mesos, el fiscal general de l'Estat, de manera motivada i atenent l'entitat del delictes comès, pot substituir la pèrdua de la condició de fiscal per la sanció de suspensió de fins a tres anys.

3r Els concursats no rehabilitats.

4t Els qui perdin la nacionalitat espanyola.»

Trenta-un. Es modifica l'article quaranta-cinc, que queda redactat de la manera següent:

«Article quaranta-cinc.

U. La condició de membre del ministeri fiscal s'adquireix, una vegada fet vàlidament el nomenament, pel jurament o promesa, i la presa de possessió.

Dos. Els membres del ministeri fiscal, abans de prendre possessió de la seva primera destinació,

han de fer jurament o promesa de complir i fer complir la Constitució i les lleis, i d'exercir fidelment les funcions fiscals amb lleialtat al Rei. El jurament o la promesa l'han de fer a la sala de govern del tribunal superior de justícia del territori on hagin estat destinats, i al costat del seu president s'ha de situar el fiscal superior de la comunitat autònoma.

Igualment, han de jurar o prometre el càrrec els fiscals de sala, quan accedeixin a la primera categoria de la carrera fiscal. Aquest acte ha de tenir lloc davant la Sala de Govern del Tribunal Suprem, i al costat del president s'ha de situar el fiscal general de l'Estat.

Tres. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes han de prendre possessió a la ciutat on tingui la seva fiscalia, en un acte presidit pel fiscal general de l'Estat.

Els fiscals en cap de les fiscalies provincials i de les fiscalies d'àrea han de prendre possessió en el lloc on tingui la seva fiscalia, en un acte presidit pel fiscal superior de la comunitat autònoma, llevat que hi assisteixi el fiscal general de l'Estat, cas en què aquest ha de presidir l'acte.

La resta dels fiscals han de prendre possessió davant el fiscal en cap de la fiscalia a la qual estiguin destinats, llevat que assisteixi a l'acte el fiscal general de l'Estat o un altre membre de rang superior en l'escala jeràrquica del ministeri fiscal, cas en què aquest ha de presidir l'acte.

En tots els casos que preveu aquest apartat, el president del Tribunal Superior de Justícia i, si s'escau, el de l'audiència provincial respectiva ha d'ocupar el lloc preferent que els correspongui a la presència de l'acte.

Quatre. La presa de possessió ha de tenir lloc dins els vint dies naturals següents a la publicació del nomenament per a la destinació de què es tracti, o en el termini superior que es concedeixi quan hi concorren circumstàncies que ho justifiquin, i l'ha de conferir el cap de la fiscalia o qui n'exerceixi les funcions.»

Trenta-dos. Es modifica l'apartat sis de l'article cinquanta-set, que queda redactat de la manera següent:

«Article cinquanta-set.

Sis. Amb l'exercici de l'advocacia, excepte quan tingui per objecte assumptes personals del fiscal, del seu cònjuge o persona a qui estigui lligat de manera estable per una relació d'afectivitat anàloga, dels fills subjectes a la seva pàtria potestat o de les persones sotmeses a la seva tutela, amb l'exercici de la procuradoria, així com tot tipus d'assessorament jurídic, sigui retribuït o no.

La incompatibilitat amb l'exercici de l'advocacia s'estén en tot cas a la tinença, directament o mitjançant una persona interposada, dels assumptes en què el fiscal hagi intervingut com a tal, encara que després hagi passat a la situació d'excedència. A aquest supòsit li és aplicable el règim de responsabilitat disciplinària que preveu l'Estatut general de l'advocacia per als qui exerceixin la professió d'advocat estant incursos en una causa d'incompatibilitat.»

Trenta-tres. Es modifica l'article cinquanta-vuit, que queda redactat de la manera següent:

«Article cinquanta-vuit.

Els membres del ministeri fiscal no poden exercir els seus càrrecs:

U. En les fiscalies que comprenguin dins de la seva circumscripció territorial una població en la qual el seu cònjuge o la persona a qui estigui lligats de manera estable per una relació d'afectivitat anà-

loga exerceixi una activitat industrial o mercantil que obstaculitzi el desenvolupament imparcial de la seva funció, segons el criteri del Consell Fiscal.

Dos. En la mateixa fiscalia o secció a la qual els seus parents, dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, o el seu cònjuge, o la persona a qui estiguin lligats de manera estable per una relació anàloga d'afectivitat, exerceixin càrrecs de la carrera fiscal, sempre que hi hagi dependència jeràrquica immediata entre tots dos.

Als efectes d'aquest apartat, es considera dependència jeràrquica immediata la que vincula el fiscal en cap de la fiscalia amb el tinent fiscal i amb el degà de cada secció, així com el degà de cada secció amb els fiscals integrats a la secció respectiva.

Als mateixos efectes, s'entén que hi ha dependència jeràrquica immediata entre el fiscal superior de la comunitat autònoma i els fiscals en cap provincials de la mateixa comunitat, i també entre el fiscal en cap provincial i els fiscals en cap d'àrea a la mateixa província.

Tres. Quan la Llei orgànica del poder judicial estableixi incompatibilitats entre membres de la carrera judicial i fiscal.

Quatre. Com a fiscals en cap en les fiscalies on exerceixin habitualment com a advocat o procurador el seu cònjuge o la persona a qui estiguin lligats de manera estable per una relació d'afectivitat anàloga o un parent dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, llevat que es tracti de circumscripcions territorials de més de cinc-cents mil habitants i sense perjudici del deure d'abstenció quan escaigui.

Cinc. En una fiscalia en el territori de la qual hagin exercit com a advocat o procurador en els dos anys anteriors al seu nomenament.»

Trenta-quatre. Es modifica l'article cinquanta-nou, que queda redactat de la manera següent:

«Article cinquanta-nou.

Els membres del ministeri fiscal no poden pertànyer a partits polítics o sindicats o tenir una ocupació al seu servei, dirigir als poders i a funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, ni concórrer amb caràcter o atributs oficials a qualssevol actes o reunions públiques en què això no sigui procedent en l'exercici de les seves funcions. Així mateix, només poden prendre part en les eleccions legislatives, autonòmiques o locals per emetre el seu vot personal.»

Trenta-cinc. Es modifica l'article seixanta-dos, que queda redactat de la manera següent:

«Article seixanta-dos.

Es consideren faltes molt greus:

U. L'incompliment conscient del deure de fidelitat a la Constitució que estableix l'article quarantacinc d'aquesta Llei, quan s'aprecii en sentència ferma.

Dos. L'incompliment de les ordres particulars i requeriments personals adreçats per escrit de la manera que estableix aquest Estatut, quan se n'hagi derivat un perjudici en el procés o una alteració rellevant en el funcionament intern de la fiscalia.

Tres. L'afiliació a partits polítics o sindicats, o l'exercici d'ocupacions o càrrecs al seu servei.

Quatre. La provocació reiterada d'enfrontaments greus amb les autoritats de la circumscripció en què el fiscal exerceixi el càrrec, per motius aliens a l'exercici de la seva funció.

Cinc. Les accions i omissions que hagin donat lloc en sentència ferma a una declaració de respon-

sabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per dol o culpa greu d'acord amb l'article seixanta d'aquesta Llei.

Sis. L'exercici de qualsevol de les activitats incompatibles amb el càrrec de fiscal, establertes a l'article cinquanta-set d'aquesta Llei, llevat de les que puguin constituir una falta greu d'acord amb el que disposa l'article seixanta-tres.

Set. Provocar el nomenament propi per a alguna fiscalia quan en el nomenat s'hi doni alguna de les situacions d'incompatibilitat o prohibició que preveu l'article cinquanta-vuit d'aquesta Llei, o mantenir-se en l'exercici del càrrec en els òrgans esmentats sense posar en coneixement de la Fiscalia General de l'Estat les circumstàncies necessàries per procedir al trasllat forçós que preveu l'article trenta-nou, apartat tres.

Vuit. La inobservança del deure d'abstenció tot i saber que es dona alguna de les causes legalment previstes.

Nou. La desatenció o el retard injustificat i reiterat en el despatx dels assumptes o en l'exercici de qualssevol altres de les funcions que li siguin encomanades.

Deu. L'abandonament del servei o l'absència injustificada i continuada per set dies naturals o més de la seu de la fiscalia en què estigui destinat.

Onze. Faltar a la veritat en la sol·licitud d'obtenció de permisos, autoritzacions, declaracions de compatibilitat, dietes i ajudes econòmiques.

Dotze. La revelació pel fiscal de fets o dades coneguts en l'exercici de la seva funció o en ocasió d'aquesta, quan es causi algun perjudici a la tramitació d'un procés o a qualsevol persona.

Tretze. L'abús de la condició de fiscal per obtenir un tracte favorable i injustificat d'autoritats, funcionaris o professionals.

Catorze. La comissió d'una falta greu quan el fiscal hagi estat anteriorment sancionat per altres dues de greus, que hagin adquirit fermesa, sense que hagin estat cancel·lades o s'hagi procedit a cancel·lació de les anotacions corresponents, d'acord amb el que estableix l'article seixanta-nou d'aquesta Llei.

Quinze. La ignorància inexcusable en el compliment dels seus deures.

Setze. La falta de motivació absoluta i manifesta en els informes i dictàmens que la requereixin de conformitat amb les instruccions de la Fiscalia General de l'Estat.»

Trenta-sis. Es modifica l'article seixanta-tres, que queda redactat de la manera següent:

«Article seixanta-tres.

Es consideren faltes greus:

U. La falta de respecte als superiors en l'ordre jeràrquic, en la presència seva, en un escrit que se'ls adreça o amb publicitat.

Dos. L'incompliment de les ordres o els requeriments rebuts tal com estableix aquest Estatut.

Tres. L'excés o l'abús d'autoritat, o la falta de consideració greu respecte als ciutadans, institucions, jutges i magistrats, fiscals, secretaris, metges forenses, funcionaris dels cossos de gestió, tramitació i auxili judicial, advocats i procuradors, graduats socials i funcionaris de la policia judicial i altre personal al servei de l'Administració de Justícia o que presti serveis a l'oficina fiscal.

Quatre. Deixar de promoure l'exigència de responsabilitat disciplinària que sigui procedent als secretaris i personal auxiliar subordinat, quan cone-

guin o hagin de conèixer l'incompliment greu per aquells dels deures que els corresponen.

Cinc. Revelar fets o dades conegudes pel fiscal en l'exercici de la seva funció o en ocasió d'aquest, quan no constitueixi la falta molt greu de l'apartat dotze de l'article seixanta-dos d'aquesta Llei.

Sis. L'absència injustificada i continuada per més de tres dies naturals i menys de set de la seu de la fiscalia en què el fiscal estigui destinat.

Set. La inassistència injustificada als actes processals amb audiència pública que estiguin assenyalats i als quals hagi estat citat de la manera legalment prevista, quan no constitueixi una falta molt greu.

Vuit. El retard injustificat en el despatx dels assumptes de què conegui el fiscal en l'exercici de la seva funció, si no constitueix una falta molt greu.

Nou. L'exercici de qualsevol activitat susceptible de declaració de compatibilitat sense obtenir la pertinent autorització o havent-la obtingut amb falta de veracitat en els supòsits al·legats.

Deu. La comissió d'una falta de caràcter lleu havent estat sancionat anteriorment per una resolució ferma per altres dues de lleus sense que hagin estat cancel·lades o hagi estat procedent la cancel·lació de les anotacions corresponents, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

Onze. Les restants infraccions dels deures inherents a la condició de fiscal, que estableix aquesta Llei, quan mereixin la qualificació de greus, ateses la intencionalitat del fet, la seva transcendència per a l'Administració de Justícia i el menyscabament sofert per la dignitat de la funció fiscal.

Dotze. Adreçar als poders, autoritats o funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, invocant la condició de fiscal, o servint-se d'aquesta condició. Quan aquestes actuacions les dugui a terme la Junta de Fiscals, es consideren responsables els que hagin pres part en la votació exceptuant-ne els qui hagin salvat individualment el seu vot.»

Trenta-set. Es modifica l'article seixanta-quatre, que queda redactat de la manera següent:

«Article seixanta-quatre.

Es consideren faltes lleus:

U. La falta de respecte als superiors jeràrquics quan no hi concorrin les circumstàncies que qualificarien la conducta de falta greu.

Dos. La desatenció o desconsideració amb iguals o inferiors en l'ordre jeràrquic, amb els ciutadans, institucions, jutges i magistrats, fiscals, secretaris, metges forenses, funcionaris dels cossos de gestió, tramitació i auxili judicial, advocats i procuradors, graduats socials, funcionaris de la policia judicial i la resta de personal al servei de l'Administració de Justícia i la resta de personal que presti servei a l'oficina fiscal, quan per les seves circumstàncies no mereixi la qualificació de falta greu.

Tres. L'incompliment injustificat o immotivat dels terminis legalment establerts en el despatx dels assumptes que tingui encomanats.

Quatre. L'absència injustificada i continuada d'un a tres dies naturals de la seu de la fiscalia o adscripció en què el fiscal estigui destinat.

Cinc. La simple recomanació de qualsevol assumpte del qual coneguin els jutjats i tribunals.

Sis. La desatenció a les ordres, els requeriments o les observacions verbals rebudes dels caps, llevat que constitueixi una infracció més greu, d'acord amb el que preveuen els dos articles anteriors.

Set. La desatenció o desconsideració amb ciutadans, institucions, jutges i magistrats, davant la petició d'intervenir en una llengua cooficial, en el cas en què s'hagi acreditat un coneixement adequat i suficient com a mèrit.»

Trenta-vuit. Es modifica l'article setanta-dos, que queda redactat de la manera següent:

«Article setanta-dos.

U. Les fiscalies han de tenir en tot cas una instal·lació adequada a la seu dels tribunals i jutjats corresponents, i a més han de poder disposar de les seves pròpies instal·lacions fora d'aquestes seus quan convingui per prestar millor el servei.

Dos. Les instal·lacions del ministeri fiscal han d'estar dotades dels mitjans necessaris que es consignin a les lleis de pressupostos.

Tres. Els pressupostos generals de l'Estat i els de les comunitats autònomes que hagin assumit competències en matèria d'Administració de Justícia han de preveure, dins la secció que correspongui, i amb la ponderació prèvia de les necessitats funcionals del ministeri fiscal proposades pel fiscal general de l'Estat, amb l'audiència prèvia, si s'escau, a les comunitats autònomes amb competències en la matèria, les partides pressupostàries corresponents adequadament singularitzades per atendre-les.

En tot cas, una d'aquestes partides l'ha de gestionar la Unitat de Suport del fiscal general i està destinada a atendre les despeses de funcionament de l'administració de la Fiscalia General de l'Estat.»

Trenta-nou. Es modifica la disposició transitòria setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria setena

El període màxim de deu anys, previst a l'apartat dos de l'article trenta-sis, pel qual es designen els fiscals destinats a la Inspecció Fiscal, es comença a comptar, per als qui actualment hi estan destinats, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

Quaranta. Es modifica la disposició transitòria vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vuitena

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de constituir les fiscalies de les comunitats autònomes d'acord amb el que preveu l'article vint-i-u. En el moment de la constitució, els actuals fiscals en cap dels tribunals superiors de justícia passen a denominar-se, automàticament, fiscals superiors de les comunitats autònomes, i romanen en aquest càrrec fins que s'exhaureixi el termini de cinc anys pel qual al seu moment van ser nomenats, sense perjudici de la seva ulterior renovació d'acord amb el que disposa l'article quaranta-u, apartat tres. De la mateixa manera, els tinentes fiscals dels tribunals superiors de justícia passen a ocupar el càrrec de tinent fiscal de la fiscalia superior de la comunitat autònoma pel període que queda del seu mandat, computat d'acord amb el que disposen l'apartat tres de l'article quaranta-u i aquesta disposició transitòria, sense perjudici, igualment, de la seva renovació ulterior.

Amb aquesta finalitat, una vegada fixades les plantilles de les fiscalies superiors de les comunitats autònomes, s'ha de convocar, dins el termini indicat, el concurs corresponent d'acord amb el que disposa l'article trenta-sis, apartat cinc, d'aquest Estatut orgànic. Resolt el concurs esmentat, els fiscals que, estant en aquell moment destinats a les fiscalies dels tribunals superiors de justícia, no hagin obtin-

gut plaça en les noves fiscalies superiors, passen automàticament a integrar les fiscalies provincials respectives.

En el mateix termini d'un any, s'han de constituir les fiscalies d'àrea, per a la qual cosa el Govern, amb l'informe previ del fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal i els fiscals en cap dels territoris afectats, ha d'adoptar les disposicions necessàries, en particular per proveir les places de fiscal en cap. Les adscripcions permanents que no es constitueixin com a fiscalies d'àrea a través del procediment que preveu aquesta disposició queden automàticament convertides en seccions territorials de les fiscalies provincials, en els termes que preveuen el paràgraf segon de l'apartat quatre i l'apartat cinc de l'article divuit d'aquesta Llei.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei finalitza el mandat dels tinentes fiscals inclosos a l'article quaranta-u, apartat tres, que fa més de cinc anys que exerceixen el càrrec. Les places resultants s'han d'oferir per cobrir-les en els termes que preveu aquesta Llei, i hi poden concórrer els afectats per aquesta disposició, els quals, en tot cas, han de continuar exercint les seves funcions mentre no es produeixin els nous nomenaments. Els nomenats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei que no hagin exercit el càrrec durant més de cinc anys han de finalitzar el seu mandat en el moment en què es compleixi aquest termini, a comptar de la data del nomenament.»

Quaranta-u. Es modifica la disposició transitòria novena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria novena.

Qui exerceixi les funcions de fiscal general de l'Estat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei ha de continuar en l'exercici del càrrec fins que es produeixi el cessament, que només tindrà lloc quan es doni algun dels supòsits que preveuen els apartats a), b), c), d) i e) de l'article trenta-u, apartat u, de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.

Els qui hagin exercit el càrrec de fiscal general de l'Estat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no queden exclosos per aquest motiu de la possibilitat de ser proposats pel Govern d'acord amb l'article vint-i-nou de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.»

Disposició derogatòria primera.

Es deroguen les disposicions transitòries primera a sisena de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.

Disposició derogatòria segona.

Es deroguen totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i la facin complir.

Madrid, 9 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO